

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)
z dne 15. marca 2006*

V zadevi T-26/02,

Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd, s sedežem v Tokiu (Japonska), ki jo zastopata J. Buhart in P.-M. Louis, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Wainwright in L. Pignataro-Nolin, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti ali zmanjšanja globe, naložene tožeči stranki s členom 3(f) Odločbe Komisije 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-1/37.512 – Vitamini) (UL 2003, L 6, str. 1),

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EUROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Białecka, sodnica,

sodni tajnik: I. Natsinas, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 23. februarja 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Z Odločbo 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-1/37.512 – Vitamini) (UL 2003, L 6, str. 1, v nadaljevanju: Odločba) je Komisija v členu 1 ugotovila, da je več podjetij kršilo člen 81(1) ES in člen 53(1) Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) s tem, da je sodelovalo v več ločenih sporazumih, ki so vplivali na dvanajst različnih trgov vitaminskih izdelkov, in sicer vitaminov A, E, B1, B2, B5, B6, folne kisline, vitaminov C, D3, H, betakarotena in

karotenoidov. Zlasti iz uvodne izjave 2 Odločbe izhaja, da naj bi zadevna podjetja v okviru teh sporazumov določala cene za posamezne izdelke in pridobila prodajne kvote, se soglasno odločala in zviševala cene, objavljala cene v skladu s sporazumi, prodajala izdelke po dogovorjenih cenah, vzpostavila mehanizem nadzora in varovanja spoštovanja sporazumov ter sodelovala na rednih srečanjih za izvajanje načrtov.

- 2 K tem podjetjem sodi tudi japonsko podjetje Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (v nadaljevanju: družba Daiichi ali tožeča stranka), pri kateri so bile ugotovljene kršitve, ki so vplivale na trge Skupnosti in EGP vitamina B5 in vitamina B6 (člen 1(1)(g) Odločbe).
- 3 V členu 1(2)(f) Odločbe je Komisija ugotovila, da so kršitve, pri katerih naj bi sodelovala družba Daiichi, nastale med septembrom 1991 in februarjem 1994 oziroma med januarjem 1991 in junijem 1994.
- 4 S členom 2 Odločbe je bilo podjetjem, ki so bila spoznana za odgovorna za ugotovljene kršitve, odrejeno, naj nemudoma prenehajo kršitve, če tega še niso storila, in se v prihodnje vzdržijo vsakršnih dejanj in ravnanj, ki imajo isti ali enakovreden namen oziroma učinek.
- 5 Komisija je naložila globe za kršitve, ugotovljene na trgih vitaminov A, E, B2, B5, C, D3, betakarotena in karotenoidov, ni pa naložila glob za kršitve, ugotovljene na trgih vitaminov B1, B6, H in folne kisline (člen 3 Odločbe).

- 6 Iz uvodnih izjav od 645 do 649 Odločbe namreč izhaja, da so kršitve, ki so bile ugotovljene na teh trgih, prenehale več kot pet let pred začetkom preiskave Komisije in da je za te kršitve veljal člen 1 Uredbe Sveta (EGS) št. 2988/74 z dne 26. novembra 1974 o rokih zastaranja v postopkih in izvajanju sankcij v transportnem pravu in pravu konkurence Evropske gospodarske skupnosti (UL L 319, str. 1).
- 7 Tako zlasti družbi Daiichi ni bila odrejena globa za njeno sodelovanje pri kršitvi v zvezi z vitaminom B6.
- 8 Nasprotno je bila družbi Daiichi in tudi dvema drugima podjetjema, odgovornima za kršitev glede vitamina B5 (pantotenska kislina, imenovana tudi ‚calpan‘), namreč družbi F. Hoffmann La Roche AG (v nadaljevanju: družba Roche) in družbi BASF AG, naložena globa zaradi njunega sodelovanja pri tej kršitvi (člen 3(f) Odločbe).
- 9 Znesek te globe je Komisija določila na podlagi svojih Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65(5) Pogodbe ESPJ (UL 1998, C 9, str. 3, v nadaljevanju: Smernice) in svojega obvestila o nenalaganju ali zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL 1996, C 207, str. 4, v nadaljevanju: obvestilo o ugodni obravnavi).
- 10 Komisija je v uvodnih izjavah 657 in 658 Odločbe zapisala splošna merila, na podlagi katerih je določila globe. Navedla je, da je treba upoštevati vse okoliščine primera, zlasti težo in trajanje kršitve – to sta merili, ki ju izrecno predvideva člen 15(2) Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204) –, da bi se v vsakem posameznem primeru

presodila vloga vsakega podjetja pri kršitvah, da bi se pri določitvi zneska globe upoštevale predvsem morebitne oteževalne ali olajševalne okoliščine in da bi se, po potrebi, uporabilo obvestilo o ugodni obravnavi.

- 11 Glede teže kršitve je Komisija zaradi narave preiskovanih kršitev, njihovega učinka na različne zadevne trge vitaminskih izdelkov in dejstva, da je vsaka izmed njih zadevala celotni skupni trg in po njegovem nastanku celotni EGP, presodila, da so podjetja, ki so naslovniki Odločbe, storila zelo resne kršitve člena 81(1) ES in člena 53(1) Sporazuma EGP, za vsako izmed njih pa je treba naložiti globo najmanj 20 milijonov evrov (uvodne izjave od 662 do 674 Odločbe).

- 12 Komisija je za določitev izhodiščnega zneska glob, potem ko je izpostavila, da je upoštevala velikost različnih zadevnih trgov vitaminskih izdelkov, opozorila, da „v kategoriji zelo resnih kršitev predvidena lestvica višine glob omogoča različno obravnavanje podjetij z namenom, da bi se upoštevala dejanska gospodarska zmožnost vsakega izmed njih, da povzroči večjo škodo konkurenci, in določila globa na ravni, ki zagotavlja dovolj odvračilen učinek“. Ugotovila je, da „je to še posebej nujno, kadar – kot v tem primeru – med podjetji, ki so sodelovala pri kršitvi, obstaja znatna razlika v velikosti“. Dalje je navedla, da „[j]e v okoliščinah tega primera, ki vključuje več podjetij, za določitev osnovnega zneska globe nujno upoštevati specifično težo vsakega izmed njih in tako dejanski vpliv njegovega nezakonitega ravnanja na konkurenco“ (uvodne izjave 675, 678 in 679 Odločbe).

- 13 V ta namen je Komisija presodila, da lahko zadevna podjetja razdeli v različne kategorije „glede na relativen pomen vsakega podjetja na različnih zadevnih trgih vitaminskih izdelkov“, in dodala, da „se lahko razporeditev podjetja v določeno

kategorijo po potrebi spremeni, da bi se še posebej upoštevala potreba, da se zagotovi odvrčilen učinek“. Komisija je za primerjavo relativnega pomena različnih podjetij na vsakem predmetnem trgu vitaminskih izdelkov presodila kot primerno, da za osnovo upošteva promet z zadevnim izdelkom na svetovni ravni. Komisija je namreč opozorila, da „so bili vsi omejevalni sporazumi globalni in da je bil njihov namen predvsem razdeliti trge na svetovni ravni in s tem preprečiti popolno konkurenčnost v EGP“ in da „svetovni promet vsakega udeleženca posameznega omejevalnega sporazuma kaže tudi na njegov doprinos k učinkovitosti tega kot celote oziroma, nasprotno, k nestabilnosti, ki bi prizadela ta omejevalni sporazum, če pri njem ne bi sodeloval“. Komisija je tudi navedla, da je zadevni promet določila na podlagi „zadnjega celotnega koledarskega leta kršitve“ (uvodni izjavi 680 in 681 Odločbe).

- 14 Komisija je tako glede kršitve v zvezi z vitaminom B5 ugotovila, da „sta bili družbi Roche in Daiichi najpomembnejši proizvajalki vitamina B5 na svetovnem trgu“, in ju je zato uvrstila v prvo kategorijo, medtem ko je družbo BASF, „katere tržni delež na svetovnem trgu je bil znatno manjši (skoraj polovico manjši od tržnega deleža družbe Roche)“, uvrstila v drugo kategorijo. Izhodiščni znesek globe za to kršitev je „ob upoštevanju kategorij, določenih na osnovi merila relativnega pomena podjetij na tem trgu“ zato določila na 20 milijonov evrov za družbi Roche in Daiichi ter na 14 milijonov evrov za družbo BASF (uvodni izjavi 689 in 690 Odločbe).
- 15 Komisija je za zagotovitev dovolj odvrčilnega učinka globe in da bi upoštevala velikost in globalna sredstva teh podjetij, izhodiščni znesek globe, izračunan za družbi Roche in BASF, povečala za 100 % (uvodne izjave od 697 do 699 Odločbe).
- 16 Komisija je glede trajanja kršitve navedla, da so družbe Roche, Daiichi in BASF v tem primeru storile dolgotrajno kršitev – v tem primeru je trajala osem let –, in za vsako

izmed njih za 80 % povečala znesek, ki ga je dobila z operacijama, navedenima v predhodnih dveh točkah. Osnovni znesek globe, naložene tožeči stranki, je tako znašal 36 milijonov evrov (uvodni izjavi 706 in 711 Odločbe).

- 17 Medtem ko je Komisija za družbi Roche in BASF upoštevala oteževalno okoliščino vloge vodje ali pobudnika kršitve predvsem pri kršitvi v zvezi z vitaminom B5 in je osnovni znesek njune globe povečala za 50 % oziroma 35 % (uvodne izjave od 712 do 718 Odločbe), pri tožeči stranki ni ugotovila nobene oteževalne ali olajševalne okoliščine.
- 18 Ta je v upravnem postopku zahtevala priznanje olajševalne okoliščine, ker se ni sistematično uskladila z dogovorjenimi cenami in količinami, tako da naj bi bil zmanjšan vpliv sporazumov na trg. Komisija je v uvodnih izjavah 728 in 729 Odločbe ta zahtevek tožeče stranke zavrnila iz naslednjih razlogov:

„(728) Komisija opaza, da se pri izvajanju sporazumov o ciljnih cenah nujno ne zahteva, da se uporabijo točno te cene. O izvedbi sporazumov se lahko govori, kadar stranke določijo svoje cene na način, da jih približajo dogovorjenim ciljnim cenam. To je bil primer omejevalnih sporazumov, ki so vplivali na trga vitaminov C in B5. Dejstvo, da podjetje, za katerega je dokazano, da je s svojimi konkurenti sodelovalo pri usklajevanju cen, na trgu ni ravnalo tako, kot je bilo dogovorjeno s temi konkurenti, nujno ne pomeni olajševalne okoliščine za določitev globe, ki jo je treba naložiti. Podjetje, ki kljub usklajevanju s svojimi konkurenti nadaljuje bolj ali manj samostojno politiko na trgu, lahko enostavno poskuša omejevalni sporazum izrabiti v svojo korist (zadeva Cascades SA proti Komisiji, T-308/94, Recueil, str. II-925, točka 230).

(729) Glede izvajanja sporazumov o količinah je jasno, da so udeleženci omejevalnih sporazumov njim dodeljene količine ocenili kot minimalne količine. Če so stranke lahko prodale vsaj količino, ki jim je bila dodeljena, se je sporazum spoštoval. To je veljalo v primeru omejevalnih sporazumov, ki so vplivali na trga vitaminov C in B5.“

- 19 Nazadnje je Komisija glede uporabe obvestila o ugodni obravnavi menila, da sta bili družbi Roche in BASF prvi, ki sta ji z dokumenti, poslanimi njenim službam med 2. junijem in 30. julijem 1999, posredovali odločilne podatke za dokazovanje obstoja usklajevalnih sporazumov predvsem v zvezi z vitaminom B5, s čimer je bilo tožeci stranki preprečeno, da bi izpolnila pogoj, ki je določen v oddelku B(b) obvestila o ugodni obravnavi. Ker pa sta družbi Roche in BASF imeli vodilno ali odločilno vlogo pri nezakoniti dejavnosti predvsem v zvezi z vitaminom B5, Komisija meni, da nista izpolnila pogoja iz oddelka B(e) obvestila o ugodni obravnavi. Nobenemu izmed treh podjetij, ki jih zadevajo sporazumi v zvezi z vitaminom B5, torej ni bilo odobreno zmanjšanje globe na podlagi oddelkov B ali C tega obvestila (uvodne izjave od 743 do 745 Odločbe).
- 20 Vendar je bilo vsakemu izmed njih priznано zmanjšanje globe na podlagi oddelka D obvestila o ugodni obravnavi. Komisija je namreč menila, da je osem podjetij, ki so naslovniki Odločbe – med njimi so družbe Roche, BASF in Daiichi –, „sodelovalo s Komisijo, še preden je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, prispevalo k ugotovitvi obstoja kršitev, pri katerih [so] sodelovala in/ali ni izpodbijalo dejanskega stanja, na katerega je Komisija oprla svoje obtožbe“ (uvodna izjava 754 Odločbe).
- 21 Komisija je še posebej navedla, da sta družbi Roche in BASF, ker sta posredovali dokaze o organizacijski sestavi usklajevalnih sporazumov predvsem v zvezi s trgom vitamina B5, odločilno prispevali k ugotovitvi ali potrditvi nekaterih bistvenih vidikov te kršitve. Tako je Komisija sklenila, da sta družbi Roche in BASF izpolnili

pogoje, določene v oddelku D(2), prva alineja, obvestila o ugodni obravnavi, in jima odobrila 50-odstotno zmanjšanje globe, ki bi jima morala biti naložena, če ne bi sodelovali s Komisijo (uvodne izjave 747, 748, 760 in 761 Odločbe).

22 Komisija je glede tožeče stranke ugotovila, da ji je z izjavo z dne 9. julija 1999 predložila informacije o organizaciji in sestavi kartela pri vitaminu B5, ki so bistveno pripomogle k ugotovitvi ali k potrditvi pomembnih vidikov kršitve. Komisija je tako sklenila, da je tožeča stranka izpolnila pogoje iz oddelka D(2), prva alineja, obvestila o ugodni obravnavi in ji odobrila 35-odstotno zmanjšanje globe, ki bi ji bila naložena, če ne bi sodelovala s Komisijo (uvodne izjave 749, 750 in 764 Odločbe).

23 Tako je za kršitve v zvezi z vitaminom B5 v členu 3 Odločbe naložila naslednje globe:

— družbi Roche: 54 milijonov eurov;

— družbi BASF: 34,02 milijona eurov;

— družbi Daiichi: 23,4 milijona eurov.

Postopek in predlogi strank

- 24 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 8. februarja 2002, je tožeča stranka vložila to tožbo.
- 25 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (četrti senat) odločilo, da začne ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje, pisno zastavilo določena vprašanja strankama, ki sta na njih odgovorili v določenem roku.
- 26 Stranki sta na obravnavi 23. februarja 2005 podali ustne navedbe in odgovorili na ustna vprašanja, ki jima jih je postavilo Sodišče prve stopnje.
- 27 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- člen 3(f) Odločbe razglasi za ničnega;
 - podredno, znatno zmanjša znesek globe, naložene tožeči stranki;
 - toženi stranki naloži plačilo stroškov.

28 Tožena stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

29 Tožeča stranka ne ugovarja dejstvom, ki so v zvezi z njo ugotovljena v Odločbi, in sklepu Komisije, da ta dejstva pomenijo kršitve člena 81(1) ES in člena 53(1) Sporazuma EGP. Navaja, da želi s svojim predlogom doseči, primarno, da bi se člen 3(f) Odločbe v celoti razglasil za ničnega, ker bi ji Komisija morala odobriti popolno imuniteto na podlagi oddelka B obvestila o ugodni obravnavi in ker je Komisija pri določitvi zneska globe tožeči stranki storila več napak. Podredno navaja, da te napake upravičujejo najmanj to, da Sodišče prve stopnje v okviru svoje neomejene pristojnosti znatno zmanjša naloženo globo.

30 Tožeča stranka v podporo predlogom uveljavlja tri tožbene razloge. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje, da je pri določitvi izhodiščnega zneska njej naložene globe na 20 milijonov eurov podana kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku, „nepravilna uporaba prava glede na dejansko stanje“, kršitev Smernic ter načela enakega obravnavanja in načela sorazmernosti. Z drugim tožbenim razlogom navaja, da je Komisija kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabila pravo glede na dejansko stanje“ in kršila Smernice, ker ji je

zavrnila priznanje olajševalne okoliščine, da je tožeča stranka le delno izvajala usklajevalne sporazume v zvezi z vitaminom B5. S tretjim tožbenim razlogom uveljavlja kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabo prava glede na dejansko stanje“, kršitev obvestila o ugodni obravnavi in kršitev načela enakega obravnavanja pri presoji Komisije njenega sodelovanja v upravnem postopku.

1. Prvi tožbeni razlog: določitev izhodiščnega zneska globe

Trditve strank

- 31 Ta tožbeni razlog se nanaša na določitev izhodiščnega zneska globe, naložene tožeči stranki, na 20 milijonov evrov (glej točke od 12 do 14 zgoraj) in se deli na tri dele.
- 32 S prvim delom tožeča stranka navaja, da je Komisija kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabila pravo glede na dejansko stanje“ in kršila Smernice, ker tožeče stranke pri določanju izhodiščnega zneska globe glede na težo ni uvrstila v tretjo kategorijo, za družbama Roche in BASF.
- 33 Tožeča stranka zlasti opozarja, da je v skladu s Smernicami (točka 1A, četrty odstavek) pri presoji teže „treba upoštevati dejansko gospodarsko zmožnost kršiteljev, da povzročijo večjo škodo drugim subjektom, zlasti potrošnikom“.

- 34 V zvezi s tem tožeča stranka očita Komisiji, da je določila enak izhodiščni znesek zanj kot za družbo Roche, višjega od izhodiščnega zneska za družbo BASF, ne da bi upoštevala dejstva, da sta bili obe ti družbi sposobni, da povzročita znatno večjo škodo konkurentom kot tožeča stranka, čeprav je bilo to dejstvo Komisiji znano.
- 35 Iz uvodne izjave 592 Odločbe naj bi namreč izhajalo, da sta bili družbi Roche in BASF kot proizvajalki „premiksov“ (izdelek v nadaljnjem proizvodnem procesu, namenjen uporabi v proizvodnji krmil in katerega bistvena sestavina so vitamini) in kot dobaviteljici vitaminov drugim proizvajalcem premiksov sposobni, da zatreta marže svojih strank proizvajalcev premiksov in dejansko ali potencialno škodujeta njihovemu poslovanju z zvišanjem cen vitaminov, ki sta jim jih prodajali. Na drugi strani sta bili družbi BASF in predvsem Roche kot proizvajalki celotne palete vitaminov sposobni, da sta proizvajalcem edinega vitamina zagrozili z izključitvijo iz trga s tem, da sta znižali cene tega vitamina na plenilsko raven in sta razliko subvencionirali s ceno drugih vitaminov. Iz uvodne izjave 716 Odločbe naj bi izhajalo, da je bila globalna zmožnost družb Roche in BASF, da izvajata in ohranjata protikonkurenčne sporazume, znatno okrepljena zaradi obsežne palete izdelkov, ki pomenijo samostojne, a tesno povezane, trge. Komisija bi morala tožečo stranko, ki ni bila vertikalno integrirana in ni imela portfelja vitaminov, kot sta ga imeli družbi Roche in BASF, uvrstiti v tretjo kategorijo, za tema podjetjema, in ji določiti nižji izhodiščni znesek globe, kot ga je določila za ti podjetji.
- 36 Tožeča stranka z drugim, podredno oblikovanim delom, zatrjuje, da je Komisija kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabila pravo glede na dejansko stanje“ in kršila načelo enakega obravnavanja, s tem da tožeče stranke ni uvrstila v drugo kategorijo skupaj z družbo BASF, ko je določala izhodiščni znesek globe glede na težo.

- 37 V zvezi s tem tožeča stranka opozarja, da je Komisija v uvodni izjavi 680 Odločbe zadevna podjetja razdelila v različne kategorije na podlagi primerjave svetovnega prometa za predmetni izdelek v zadnjem celotnem koledarskem letu kršitve, ki je v obravnavanem primeru za vitamin B5 leto 1998.
- 38 Prvič, preprosta primerjava svetovnega prometa in svetovnih tržnih deležev družb Roche, BASF in tožeče stranke za ta vitamin v letu 1998 naj bi pokazala, da bi morala biti družba Daiichi razvrščena v isto kategorijo kot družba BASF in da je Komisija s tem kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.
- 39 Tožeča stranka namreč poudarja, da je bil glede na preglednico v zvezi z vitaminom B5, ki se nahaja v uvodni izjavi 123 Odločbe, svetovni promet posameznih proizvajalcev tega vitamina v letu 1998 tak: družba Roche 57 milijonov evrov, družba Daiichi 43 milijonov evrov, družba BASF 34 milijonov evrov in drugi 32 milijonov evrov. Ugotavlja, da je bil njen promet za vitamin B5 za 14 milijonov evrov manjši od prometa družbe Roche in le za 9 milijonov evrov večji od prometa družbe BASF, tako je bil torej promet družbe Roche 33 % večji od prometa tožeče stranke in promet družbe BASF 21 % manjši od prometa tožeče stranke.
- 40 Tožeča stranka tudi navaja, da so bili svetovni tržni deleži za leto 1998, izračunani na osnovi prometa, povzetega v prejšnji točki, taki: družba Roche 34,3 %, družba Daiichi 25,9 %, družba BASF 20,5 % in drugi 19,3 %. Tako opozarja, da je bil v letu 1998 njen svetovni tržni delež za 8,4 odstotnih točk nižji od deleža družbe Roche in za komaj 5,4 odstotnih točk večji od deleža družbe BASF.
- 41 Tožeča stranka dalje dodaja, da tudi če bi Komisija uporabila druga merila, kot so promet v EGP v letu 1998, tržni deleži v EGP v letu 1998 ali tržni deleži v EGP za

obdobje kršitev (od 1991 do 1998), bi na tej podlagi lahko ugotovila le, da se je ne bi smelo uvrstiti v isto kategorijo kot družbo Roche, ampak bolj v skupino družbe BASF. Le na podlagi svetovnih tržnih deležev v obdobju kršitev (od 1991 do 1998) bi bil položaj tožeče stranke za eno odstotno točko bližji položaju družbe Roche kot položaju družbe BASF.

42 Glede na razmeroma podobne promet in tržne deleže tožeče stranke in družbe BASF izhodiščni znesek za globo tožeče stranke ne bi smel presežati 14 milijonov eurov.

43 Drugič, po mnenju tožeče stranke je z Odločbo kršeno načelo enakega obravnavanja, ker ta po eni strani hkrati enako obravnava različne položaje (položaj tožeče stranke in položaj družbe Roche), različno pa podobne položaje (položaj tožeče stranke in položaj družbe BASF), brez kakršne koli možne objektivne utemeljitve, in ker je bila na drugi strani tožeča stranka uvrščena v prvo kategorijo pri omejevalnem sporazumu v zvezi z vitaminom B5 (z izhodiščnim zneskom globe 20 milijonov eurov), medtem ko je bila družba BASF ob v bistvu podobnem dejanskem stanju uvrščena v drugo kategorijo pri omejevalnem sporazumu v zvezi z vitaminom B2 (z izhodiščnim zneskom globe 10 milijonov eurov).

44 Glede tega tožeča stranka poudarja dejstvo, da sta bila njen promet in njen tržni delež na svetovnem trgu vitamina B5 v letu 1998 manjša od prometa in tržnega deleža družbe BASF na svetovnem trgu vitamina B2, ki sta bila v Odločbi upoštevana pri razporeditvi članov omejevalnega sporazuma v zvezi s tem vitaminom v kategorije. Navaja še, da tudi če bi se Komisija želela opreti na svetovne tržne deleže za predmetni vitamin v celotnem obdobju kršitev – v Odločbi neuporabljeno merilo –, bi morala tožečo stranko v skladu z načelom enakega obravnavanja uvrstiti v drugo kategorijo pri kršitvi v zvezi z vitaminom B5. Poudarja namreč, da je bil njen povprečni tržni delež za ta vitamin v obdobju kršitev (29 %) enak povprečnemu deležu družbe BASF na trgu vitamina B2 v obdobju kršitev na tem trgu in da sta bila

tako ona kot družba BASF na teh posameznih trgih približno nekje med prvo in tretjo kategorijo gospodarskih subjektov.

45 S tretjim delom, ki je oblikovan še podredneje, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija, ko je določila izhodiščni znesek globe glede na težo, kršila načelo sorazmernosti, ker tožeče stranke ni uvrstila v ločeno kategorijo, med družbi Roche in BASF, z izhodiščnim zneskom globe med zneskoma družbe Roche in BASF, vendar bližje znesku družbe BASF.

46 Opozarja, da Komisija v Odločbi 1999/210/ES z dne 14. oktobra 1998 v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe ES (zadeva IV/F-3/33.708 – British Sugar plc, zadeva IV/F-3/33.709 – Tate & Lyle plc, zadeva IV/F-3/33.710 – Napier Brown Company Ltd, zadeva IV/F-3/33.711 – James Budgett Sugars Ltd) (UL L 76, str. 1, v nadaljevanju: odločba British Sugar) ni oklevala pri razlikovanju med tremi kategorijami proizvajalcev, da bi določila izhodiščni znesek globe glede na težo. Tožeča stranka zlasti poudarja, da je bil Tate & Lyle uvrščen v drugo kategorijo, za British Sugar, čeprav sta imela skupaj 90-odstotni tržni delež na obeh upoštevanih trgih (industrijski sladkor in sladkor za maloprodajo v Veliki Britaniji), British Sugar je imel med 51- in 54-odstotnega, Tate & Lyle pa med 38- in 40-odstotni tržni delež, in da sta si bila njuna posamezna konkurenčna položaja bližje glede na položaj drugih dveh gospodarskih subjektov na trgu, ki sta imela skupaj od 6 do 11 % trga in sta bila razporejena v tretjo kategorijo.

47 Tožena stranka meni, da z uvrstitvijo tožeče stranke v prvo kategorijo pri kršitvi v zvezi z vitaminom B5 skupaj z družbo Roche ni kršila pooblastila za odločanje po prostem preudarku niti ni kršila Smernic ter načel enakega obravnavanja in sorazmernosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

Uvodne ugotovitve

- 48 Uvodoma je treba spomniti, da iz uvodnih izjav od 655 do 775 Odločbe izhaja, da je Komisija naložila globe za ugotovljene kršitve člena 81(1) ES in člena 53(1) Sporazuma EGP na podlagi člena 15(2) Uredbe št. 17 in da je – čeprav se Odločba izrecno ne sklicuje na Smernice – pri določitvi glob uporabila metodo, ki jo določajo Smernice.
- 49 Čeprav Komisija pri določitvi vsake globe razpolaga z diskrecijsko pravico in ni zavezana uporabiti natančne matematične formule (sodba Sodišča prve stopnje z dne 6. aprila 1995 v zadevi Martinelli proti Komisiji, T-150/89, Recueil, str. II-1165, točka 59), se ne sme oddaljiti od pravil, ki si jih je sama določila (po analogiji glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. decembra 1991 v zadevi Hercules Chemicals proti Komisiji, T-7/89, Recueil, str. II-1711, točka 53, po pritožbi potrjena s sodbo Sodišča z dne 8. julija 1999 v zadevi Hercules Chemicals proti Komisiji, C-51/92 P, Recueil, str. I-4235). Ker so Smernice instrument za to, da bi se v skladu z hierarhično višjimi pravnimi pravili določila merila, ki jih namerava Komisija uporabiti pri izvrševanju diskrecijske pravice pri določitvi glob, mora Komisija dejansko upoštevati besedilo Smernic pri odmeri globe, zlasti elemente, ki jih te določajo kot obvezne (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v združenih zadevah JFE Engineering in drugi proti Komisiji, T-67/00, T-68/00, T-71/00 in T-78/00, ZOdl., str. II-2501, točka 537).
- 50 Komisija na podlagi metode, določene v Smernicah, kot izhodiščno točko za izračun zneska glob, ki jih je treba naložiti zadevnim podjetjem, vzame znesek, ki se določi glede na težo kršitve. Pri presoji teže kršitve je treba upoštevati njeno naravo, njen

dejanski vpliv na trg, kjer se to lahko meri, in velikost upoštevnege geografskega trga (točka 1A, prvi odstavek). V tem smislu se kršitve razvrstijo v tri kategorije, namreč „manjše kršitve“, za katere so možne globe med 1000 eurov in 1 milijon eurov, „resne kršitve“, za katere so možne globe med 1 milijonom in 20 milijoni eurov, in „zelo resne kršitve“, za katere so možne globe nad 20 milijonov eurov (točka 1A, drugi odstavek, od prve do tretje alineje). Znotraj vsake izmed teh kategorij bo v skladu s Smernicami predlagana lestvica višin glob omogočila uporabo različnega obravnavanja podjetij v skladu z naravo storjenih kršitev (točka 1A, tretji odstavek). V skladu s Smernicami je treba upoštevati tudi dejansko gospodarsko zmožnost kršiteljev, da povzročijo večjo škodo drugim subjektom, zlasti potrošnikom, in določiti globo na ravni, ki naj zagotavlja, da ima dovolj odvračilen učinek (točka 1A, četrty odstavek).

- 51 Znotraj vsake izmed tako določenih treh kategorij za kršitev je morda treba v skladu s Smernicami v nekaterih primerih uporabiti ponderje za določen znesek, da bi se upoštevala specifična teža in zato dejanski vpliv kršitev vsakega podjetja na konkurenco, zlasti če obstaja znatno neskladje med velikostjo podjetij, ki storijo istovrstne kršitve, in posledično prilagoditi izhodiščni osnovni znesek v skladu s specifično naravo vsakega podjetja (točka 1A, šesti odstavek).

- 52 V obravnavanem primeru tožeča stranka ne ugovarja niti zelo resni naravi kršitve v zvezi z vitaminom B5, ki se ji očita v Odločbi, niti ugotovitvam, na podlagi katerih je Komisija sklepala, da je bila kršitev zelo resna, in ki zadevajo njeno naravo, njen dejanski vpliv na trg in velikost upoštevnege geografskega trga (uvodne izjave od 662 do 674 Odločbe).

- 53 Dalje, tožeča stranka ne dvomi o merilu, ki ga je Komisija uporabila v tem primeru (uvodna izjava 675) in ki za določitev izhodiščnega zneska globe upošteva velikost vsakega od različnih trgov vitaminskih izdelkov. To merilo se predvsem kaže v prilagoditvi – glede na velikost vsakega posameznega trga – izhodiščnega zneska za prvo kategorijo podjetij, ki jo je Komisija oblikovala za vsako kršitev.
- 54 Kritika, ki jo tožeča stranka podaja s tem tožbenim razlogom, zadeva različno obravnavanje udeležencev omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 v skladu s točko 1A, četrta in šesta odstavka, Smernic za določitev posameznih izhodiščnih zneskov.
- 55 Iz uvodnih izjav od 679 do 681 Odločbe izhaja, da je Komisija v tem primeru to različno obravnavanje izvedla na podlagi metode razvrstitve podjetij v kategorije, da je kot merilo za razdelitev sprejela merilo relativnega pomena posameznih podjetij na zadevnem trgu in da se je pri uporabi tega merila sklicevala na podatke, ki temeljijo na svetovnem prometu za zadevni izdelek.
- 56 Tožeča stranka ne izpodbija načela razvrstitve udeležencev omejevalnega sporazuma v več kategorij in določitve enakega izhodiščnega zneska globe za udeležence iz iste kategorije. Ugovarja svoji dejanski razporeditvi, to je dejstvu, da je bila uvrščena v prvo kategorijo z družbo Roche, medtem ko je bila družba BASF uvrščena v drugo kategorijo. Primarno meni, da bi morala biti razporejena v tretjo kategorijo, za družbama Roche in BASF (prvi del), podredno, da bi morala biti razporejena v drugo kategorijo z družbo BASF (drugi del), in še podredneje, da bi morala biti razporejena v vmesno kategorijo, med družbama Roche in BASF (tretji del).

Prvi del

- 57 S prvim delom tega tožbenega razloga tožeča stranka v bistvu očita Komisiji, da je kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku in merilo dejanske gospodarske zmožnosti, da se povzroči večja škoda drugim subjektom, predpisano v točki 1A, četrty odstavek, Smernic, ko je udeležence omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 razporedila v kategorije. Komisija naj ne bi upoštevala dveh vidikov, ki sta po mnenju tožeče stranke bistvenega pomena za primerjavo te zmožnosti treh zadevnih podjetij: na eni strani dejstva, da sta bili družbi Roche in BASE, ker sta vertikalno integrirani, sposobni, da z dvigom cen vitamina B5 sami zatreta marže konkurentov na trgu premiksov, ki je nižje v prodajni verigi; in na drugi strani dejstva, da sta ti podjetji, ki proizvajata obsežno paleto vitaminov, sami uporabljali plenilske cene na trgu vitamina B5, s tem da sta s tem povezane izgube subvencionirali z dvigom cen drugih vitaminov.
- 58 Glede tega je treba navesti, da analiza „dejanske gospodarske zmožnosti kršiteljev, da povzročijo večjo škodo drugim subjektom, zlasti potrošnikom“ – ki jo mora Komisija opraviti v skladu s točko 1A, četrty odstavek, Smernic kot „nujen“ del presoje teže kršitve –, vključuje presojo dejanskega pomena zadevnih podjetij na prizadetem trgu, namreč njihovega vpliva na ta trg. V tem kontekstu so tržni deleži, po obsegu ali po vrednosti, zadevnih podjetij na posameznem trgu upošteven dejavnik pri presoji, ker omogočajo ugotovitev relativnega pomena vsakega izmed njih na tem trgu (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 17. decembra 1998 v zadevi Baustahlgewebe proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točka 139, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Cheil Jedang proti Komisiji, T-220/00, Recueil, str. II-2473, točka 88).
- 59 Tožeča stranka ne nasprotuje upoštevnosti relativnega pomena podjetij na posameznem trgu za uporabo točke 1A, četrty odstavek, Smernic v obravnavanem primeru in ne dejstvu, da se za ovrednotenje tega pomena upoštevajo promet ali

ustrezni tržni deleži na svetovnem trgu vitamina B5. V prvem delu tega tožbenega razloga ugovarja le temu, da Komisija ni upoštevala vertikalne integracije in obsega palete vitaminov družb Roche in BASF.

60 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da drži, da je tržni delež podjetja približen pokazatelj njegovega vpliva na trg in da so – kot na primer pri presoji prevladujočega položaja v smislu člena 82 ES – lahko tudi druge okoliščine pomembne za popolnejše in natančnejše razumevanje obsega takega vpliva (sodba Sodišča z dne 13. februarja 1979 v zadevi Hoffmann-La Roche proti Komisiji, 85/76, Recueil, str. 461, točka 48).

61 Vendar je treba priznati, da je Komisija smela svojo presojo dejanske gospodarske zmožnosti kršiteljev, da povzročijo večjo škodo drugim subjektom, za namene presoje teže te kršitve in določitve izhodiščnega zneska globe opreti na podatke o prometu in o tržnih deležih na predmetnem trgu, razen če so obstajale take posebne okoliščine, kot so značilnosti tega trga, ki bi lahko znatno zmanjšale pomen teh podatkov in bi za presojo vpliva teh podjetij na trgu lahko zahtevale, da bi se upoštevali drugi upoštevni dejavniki.

62 V tem primeru tožeča stranka – ki je na obravnavi poleg tega priznala, da je razvrstitev v kategorije na podlagi svetovnega prometa za vitamin B5 sodila v diskrecijsko pravico Komisije – ni navedla takih posebnih okoliščin.

- 63 Čeprav vertikalna integracija in obseg palete izdelkov v nekaterih okoliščinah lahko pomenita upoštevna dejavnika za presojo vpliva, ki ga podjetje lahko izvršuje na trgu, in poleg tržnih deležev pomenita dopolnilna pokazatelja tega vpliva (glede vertikalne integracije glej sodbo Sodišča z dne 14. februarja 1978 v zadevi United Brands proti Komisiji, 27/76, Recueil, str. 207, točke od 67 do 72 in od 78 do 81, in glede obsega palete izdelkov sodbo Sodišča z dne 9. novembra 1983 v zadevi Michelin proti Komisiji, 322/81, Recueil, str. 3461, točki 55 in 56), je treba ugotoviti, da v obravnavanem primeru trditve stranke o vertikalni integraciji in obsegu palete izdelkov družb Roche in BASF ne dokazujejo, da sta ti imeli posebno in znatno konkurenčno prednost na predmetnem trgu.
- 64 Tako tožeča stranka glede vertikalne integracije le zatrjuje, da sta družbi Roche in BASF lahko z dvigom cen vitamina B5 zatrli marže proizvajalcev premiksov, tj. kupcev tega vitamina in konkurentov družb Roche in BASF na trgu premiksov, ki je nižje v prodajni verigi. V zvezi s tem je treba navesti, da je tudi tožeča stranka kot dobaviteljica vitamina B5 to lahko storila, le da zato, ker ni bila dejavna na trgu premiksov, ni mogla imeti koristi od tega, da bi okrepila svoj položaj na tem trgu, ki je nižje v prodajni verigi. Ta razlika se bolj nanaša na spodbude, ki bi jih trije proizvajalci lahko imeli za dvig cen vitamina B5, kot na vpliv, ki so ga lahko izvrševali na trgu tega izdelka.
- 65 Tožeča stranka se sklicuje na obseg palete izdelkov in vztraja, da sta družbi Roche in BASF lahko uporabljali plenilske cene za vitamin B5 zaradi prihodkov, ki sta jih lahko pridobili na trgih drugih vitaminov, ki so pomenili ločene, vendar tesno povezane trge. V zvezi s tem zadošča ugotovitev, da ni mogoče domnevati o sposobnosti uporabe plenilskih cen le na podlagi dejstva, da zadevno podjetje izdeluje obsežnejšo paleto povezanih izdelkov kot njegovi konkurenti. Dalje, ob tem, da je tožeča stranka v trditvah poudarila, da je izdelovala le dva vitamina, je treba ugotoviti, da proizvodnja tožeče stranke ni bila omejena le na vitamina B5 in B6, kot to izhaja iz uvodnih izjav 107 in 108 Odločbe, ampak je pokrivala „široko paleto zdravil na recept, zdravilnih izdelkov v prosti prodaji in veterinarskih izdelkov“, in da je v letu 1998, v zadnjem celotnem koledarskem letu kršitve v zvezi z vitaminom B5, njena skupna prodaja znašala 1.920 milijonov ekujev, od katerih se je, glede na

preglednico iz uvodne izjave 123 Odločbe, le 43 milijonov nanašalo na vitamin B5. Tožeča stranka pa nikakor ni pojasnila, zakaj bi se morebitna cenovna vojna lahko subvencionirala le s prihodki od prodaje povezanih izdelkov.

- 66 V teh okoliščinah tožeča stranka ni dokazala, da je Komisija s tem, da pri uvrstitvi udeležencev omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 v kategorije ni upoštevala prisotnosti družb Roche in BASF na trgu premikov in na številnih trgih vitaminskih izdelkov, kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku oziroma Smernice. Prvi del tega tožbenega razloga je zato treba zavriniti.

Drugi in tretji del

- 67 V okviru drugega dela tega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da bi Komisija z uporabo merila, sprejetega v Odločbi, to je merila za presojo relativnega pomena udeležencev omejevalnega sporazuma na zadevnem trgu na osnovi podatkov o svetovnem prometu in o svetovnih tržnih deležih v zvezi z zadevnim izdelkom v zadnjem celotnem koledarskem letu kršitve, družbo Daiichi morala razporediti v drugo kategorijo skupaj z družbo BASF. Njena razporeditev v prvo kategorijo z družbo Roche naj bi pomenila kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku in naj bi bila v neskladju z načelom enakega obravnavanja.
- 68 V zvezi s tem je treba navesti, da ti očitki tožeče stranke temeljijo predvsem na zmotni hipotezi, da naj bi Komisija v Odločbi presodila relativen pomen podjetij na predmetnem trgu na osnovi podatkov za leto 1998.

- 69 Res je, da je Komisija v uvodni izjavi 681 Odločbe zapisala, da je upoštevala „podatke o svetovnem prometu zadevnega izdelka za zadnje celotno koledarsko leto kršitve“, to je v obravnavanem primeru leto 1998 za vitamin B5.
- 70 Kljub temu je iz drugih delov Odločbe razvidno – in to je tožena stranka v bistvu potrdila v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje v okviru ukrepov procesnega vodstva –, da se je Komisija, da bi podjetja razporedila v kategorije za vsako različno kršitev, za katere je bila v Odločbi izvedena razvrstitev v kategorije, dejansko oprla na tržne deleže, ki so jih ta podjetja imela na svetovni ravni v celotnem obdobju kršitev.
- 71 V uvodni izjavi 682 Odločbe je namreč zapisano, da so „relevantni dejavniki za uvrstitev proizvajalcev v različne kategorije“ navedeni „ločeno za vsak vitamin“ v uvodnih izjavah od 683 do 696.
- 72 Iz teh uvodnih izjav izhaja, da je Komisija glede vsake izmed kršitev v zvezi z vitamini A, E, B2, B5, C in D3 določila dve kategoriji „na osnovi merila relativnega pomena podjetij na trgu“ in „ob upoštevanju [teh] kategorij“ določila izhodiščne zneske. Da bi vsako podjetje razporedila v prvo ali v drugo kategorijo za vsako kršitev, se je Komisija oprla na podatke o tržnih deležih. Vendar je v smislu podatkov iz uvodnih izjav 691 in 693 Odločbe razvidno, da ti tržni deleži niso temeljili na svetovnem prometu za zadevni izdelek v zadnjem celotnem koledarskem letu kršitve (podatki, ki niso v oklepaju, v drugi koloni preglednice v zvezi z različnimi trgi vitaminskih izdelkov v uvodni izjavi 123 Odločbe), ampak gre za povprečne deleže podjetij v celotnem obdobju kršitev (ti povprečni tržni deleži so deleži v oklepajih v drugi koloni navedene preglednice).

- 73 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je sklicevanje na zadnje celotno koledarsko leto kršitve iz uvodne izjave 681 Odločbe, ki izhaja iz pisne pomote, nepomembno in tako ni sestavni del obrazložitve glede razporeditve podjetij v eno ali drugo kategorijo.
- 74 Poleg tega je treba spomniti, da tožeča stranka ni nasprotovala relevantnosti upoštevanja podatkov za celotno obdobje kršitev, da se podjetja razporedijo na podlagi njihovega relativnega pomena na predmetnem trgu. Tej relevantnosti tudi ni mogoče resno ugovarjati, ker je morala Komisija presoditi težo kršitve, ki jo je zagrešilo vsako podjetje v obdobju več let. Tako je tožeča stranka, ki je sicer v pisanjih izjavila, da razvrstitev v kategorije, opravljena v Odločbi, ni temeljila na podatkih o celotnem obdobju kršitev, vseeno priznala, ne da bi prerekala njeno utemeljenost, da bi upoštevanje teh podatkov vedno pripeljalo do sklepa, da je načelo enakega obravnavanja terjalo, da bi se jo uvrstilo v drugo kategorijo z družbo BASF (glej točko 44 zgoraj, *in fine*).
- 75 Na obravnavi je tožeča stranka podvomila o zanesljivosti v Odločbi navedenih številčnih podatkov glede tržnih deležev, ki so jih imela podjetja v celotnem obdobju kršitev. S poudarkom, da izvor teh številčnih podatkov ni bil znan, ker naj nikoli ne bi bili posredovani Komisiji, je tožeča stranka navedla, da bi to lahko bile le ocene Komisije, ki pa brez preverjanja ne morejo biti verodostojen dokaz.
- 76 Ta ugovor je prepozen in zato je v skladu s členom 48(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje nedopusten. Tožeča stranka bi ga namreč lahko navedla že v tožbeni vlogi, v kateri se je, nasprotno, oprla predvsem na podatke v zvezi s celotnim obdobjem kršitev – natančneje na tržne deleže v EGP v obdobju med letoma 1991 in 1998, navedene v tretji koloni preglednice o vitaminu B5 iz uvodne izjave 123 Odločbe –,

da bi podkrepila svojo trditve v okviru drugega dela tega tožbenega razloga o kršitvi pooblastila za odločanje po prostem preudarku (glej točko 41 zgoraj). V vsakem primeru pa, tudi če bi bil ta ugovor dopusten, ga Sodišče ne sme sprejeti, ker je tožeča stranka navsezadnje izrazila le nejasno kritiko verodostojnosti zadevnih podatkov, ne da bi predložila vsaj indic, ki bi dopuščal dvom o njihovi točnosti.

77 Iz navedenega sledi, da je treba zavriniti trditve, ki jih je tožeča stranka navedla v okviru drugega dela tega tožbenega razloga glede zaporedne primerjave svetovnega prometa, svetovnih tržnih deležev, prometa v EGP in tržnih deležev v EGP udeležencev omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 za leto 1998 (glej točke od 38 do 41 zgoraj).

78 Primerjava tržnih deležev v EGP za obdobje kršitev med letoma 1991 in 1998, ki jo je tožeča stranka opravila v istem kontekstu (glej točko 41 zgoraj), tudi ni upoštevna, ker tožeča stranka ne izpodbija odločitve Komisije, da se je v tem primeru za uporabo različnega obravnavanja v fazi določanja izhodiščnih zneskov oprla na promet ali tržne deleže zadevnega vitaminskega izdelka na svetovni ravni. Take odločitve ni mogoče grajati glede na, prvič, svetovno razsežnost upoštevnege geografskega trga (glej uvodno izjavo 73 Odločbe), česar tožeča stranka ni izpodbijala, in, drugič, glede na svetovno razsežnost samega omejevalnega sporazuma. Dalje, lahko se ugotovi, da je bil eden izmed namenov zadevnega omejevalnega sporazuma dodelitev prodajnih kvot na svetovni in regionalni ravni (vključno z evropsko kvoto) različnim udeležencem (glej uvodni izjavi 301 in 305 Odločbe), kar bi izbiri prometa ali tržnih deležev v EGP odvzelo težo, tudi če bi bil geografski obseg upoštevnege proizvodnega trga omejen na ozemlje EGP (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 in T-252/01, Recueil, str. II-1181, točke od 195 do 200).

- 79 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne zatrjuje, da je pravilna presoja relativnega pomena podjetij na svetovnem trgu vitamina B5 s pomočjo povprečnih tržnih deležev teh na svetovni ravni v celotnem obdobju kršitve zahtevala, da bi se jo razporedilo v drugo kategorijo z družbo BASF. Nasprotno, sama je morala priznati, da je bil na osnovi teh podatkov njen položaj (29 %) bližje, čeprav za eno samo odstotno točko, položaju družbe Roche (36 %) kot položaju družbe BASF (21 %) (glej točko 41 zgoraj).
- 80 Tožeča stranka torej ni dokazala, da je Komisija s tem, da je ni razporedila v drugo kategorijo z družbo BASF, kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.
- 81 Dalje, Sodišče mora preučiti skupaj očitke v okviru drugega dela tega tožbenega razloga, kršitve načela enakega obravnavanja in v okviru tretjega dela tega tožbenega razloga kršitve načela sorazmernosti. Ti očitki se bodo obravnavali, le če so predmetni, torej utemeljeni, v okviru podrednega predloga na podlagi podatkov o svetovnih tržnih deležih zadevnih podjetij v celotnem obdobju kršitev.
- 82 Tožeča stranka sklepa, da je bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, ker je bila glede kršitve v zvezi z vitaminom B5 razporejena v prvo kategorijo skupaj z družbo Roche, medtem ko njen položaj ni bil primerljiv s položajem tega podjetja, in ker je bila obravnavana drugače kot družba BASF, medtem ko je bil položaj te družbe primerljiv z njenim položajem. Poleg tega naj bi bilo načelo enakega obravnavanja kršeno tudi zato, ker je bila družba BASF razporejena v drugo kategorijo kršitev v zvezi z vitaminom B 2, medtem ko je bil njen položaj v zvezi s to kršitvijo primerljiv s položajem tožeče stranke v okviru kršitve v zvezi z vitaminom B5 (glej točko 44 zgoraj). Nazadnje naj bi kršitev načela enakega obravnavanja izhajala iz tega, da tožeča stranka ni bila razporejena v vmesno kategorijo, med družbi Roche in BASF.

- 83 V zvezi s tem je treba poudariti dejstvo, da tožeča stranka ne ugovarja metodi razvrstitve udeležencev omejevalnega sporazuma v kategorije z namenom različnega obravnavanja v fazi določitve izhodiščnih zneskov glob. Posledica te metode, katere načelo je sodna praksa Sodišča prve stopnje, čeprav ne upošteva razlike v velikosti med podjetji iste kategorije sicer potrčila (sodba Sodišča prve stopnje z dne 19. marca 2003 v zadevi CMA CGM in drugi proti Komisiji, T-213/00, Recueil, str. II-913, točka 385, in zgoraj navedena sodba Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točka 217), je določitev pavšalnega izhodiščnega zneska za vsa podjetja iz iste kategorije.
- 84 Nedvomno mora taka razvrstitev v kategorije spoštovati načelo enakega obravnavanja, v skladu s katerim je prepovedano primerljive položaje obravnavati različno in različne položaje enako, razen če tako obravnavanje ni objektivno utemeljeno. Poleg tega mora biti v skladu s sodno prakso višina glob v sorazmerju z elementi, ki se upoštevajo pri presoji teže kršitve (glej zgoraj navedeno sodbo Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točka 219, in navedeno sodno prakso).
- 85 Za preizkus, ali je razporeditev udeležencev omejevalnega sporazuma v kategorije v skladu z načeloma enakega obravnavanja in sorazmernosti, se mora Sodišče prve stopnje v okviru svojega nadzora nad zakonitostjo izvajanja diskrecijske pravice, ki jo ima Komisija na tem področju, vseeno omejiti na to, da preveri le, ali je ta razporeditev dosledna in objektivno utemeljena (zgoraj navedeni sodbi CMA CGM in drugi proti Komisiji, točki 406 in 416, ter Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točki 220 in 222), ne da s svojo presojjo že vnaprej nadomesti presojlo Komisije.
- 86 V obravnavanem primeru je Komisija z izjemo kršitev v zvezi z betakarotenom in karatenoidi, za katere je presodila, da ni treba oblikovati kategorij (glej uvodni izjavi 695 in 696 Odločbe), za vsako kršitev, ugotovljeno v Odločbi, podjetja razvrstila v dve kategoriji: v prvi kategoriji je glavni proizvajalec ali glavni proizvajalci

predmetnega vitamina na svetovnem trgu, v drugi kategoriji pa je (so) drugi proizvajalec(i) tega vitamina, „ki so imeli znatno manjši tržni delež“ (glej uvodne izjave 683, 685, 687, 689, 691 in 693 Odločbe).

- 87 Šteti je treba, da razvrstitev proizvajalcev v dve kategoriji, glavno in drugo, ni nerazumen način upoštevanja njihovega relativnega pomena na trgu, da bi se oblikoval izhodiščni znesek, če ta ne pripelje do očitno izkrivljene podobe zadevnih trgov. Tega sklepa ne omaja dejstvo, da je Komisija v odločbi *British Sugar* (točka 46 zgoraj) pri izvrševanju široke diskrecijske pravice ravnala po drugi metodi razvrstitve in odločila, da bo izoblikovala tri kategorije namesto le dveh, ker se je število subjektov, ki jih je ta odločba obravnavala, in razporeditev njihovih tržnih deležev v vsakem primeru razlikovalo glede na tiste, ki so značilni za ta primer.
- 88 Komisija je to metodo razdelitve, ki je v Odločbi uporabljena, za vsako posamezno kršitev, ob tem da se je oprla na svetovne tržne deleže, neposredno izpeljane iz svetovnega prometa z izdelkom za celotno obdobje kršitev, izvedla tako, da je razvrstila subjekte v dve zgoraj omenjeni kategoriji, in sicer:

Vitaminski	Prva kategorija Glavni proizvajalec(i) (tržni delež)	Druga kategorija Drugi proizvajalec(i) (tržni delež)
Vitamin A	44 %	od 32 % do 20 %
Vitamin E	od 43 % do 29 %	od 14 % do 10 %
Vitamin B2	47 %	od 29 % do 12 %
Vitamin B5	od 36 % do 29 %	21 %
Vitamin C	od 40 % do 24 %	od 8 % do 6 %
Vitamin D3	od 40 % do 32 %	od 15 % do 9 %

- 89 Iz teh podatkov izhaja, da je Komisija prag vedno določala na točki maksimalnega odstopanja, tudi če je bila ta razlika le eno odstotno točko. Kategorija glavnih proizvajalcev je bila omejena na eno podjetje le, kadar so bili njegovi tržni deleži zelo visoki (44 % in 47 %). Nedvomno je 29-odstotni tržni delež štel kot pomemben bodisi v prvi ali drugi kategoriji, vendar je bil relativni položaj podjetja s tem deležem drugačen: uvrstitev v drugo kategorijo je ustrezala odstopanju 18 odstotnih točk v primerjavi z glavnim proizvajalcem (vitamin B2) v nasprotju z odstopanjem le za 7 oziroma 14 odstotnih točk za uvrstitev v prvo kategorijo (vitamina B5 in E). Edini primer, kjer je 24-odstotni tržni delež utemeljil razvrstitev podjetja za „glavnega proizvajalca“ (vitamin C), se nanaša na odstopanje le za 16 odstotnih točk med tem podjetjem in vodilnim na trgu in na zelo obrobni položaj drugih proizvajalcev (8 in 6 %).
- 90 Natančneje, Komisija je pri kršitvi v zvezi z vitaminom B5 zaradi manjšega odstopanja med družbo Roche, prvim gospodarskim subjektom, in tožečo stranko (7 odstotnih točk) in ob upoštevanju ne posebej visokega tržnega deleža družbe Roche, lahko povsem dosledno in popolnoma objektivno ter tako brez kršitve načel enakega obravnavanja in sorazmernosti tožečo stranko obravnavala enako kot prvi gospodarski subjekt in drugače kot tretji gospodarski subjekt, družbo BASF, kot „glavni gospodarski subjekt“ ter ji posledično določila enak izhodiščni znesek, kot je bil določen za družbo Roche in ki je bil višji od izhodiščnega zneska, določenega za družbo BASF.
- 91 Glede, natančneje, primerjave, ki jo je opravila tožeča stranka med svojim položajem v zvezi s kršitvijo, ki se nanaša na vitamin B5, in položajem družbe BASF v zvezi s kršitvijo, ki se nanaša na vitamin B2, ni mogoče ugotoviti, tako kot pravilno navaja tožena stranka, da sta bila ta položaja primerljiva, bodisi zaradi dejstva, da je bil tržni delež (29 %), ki ga je imelo vsako izmed teh podjetij, enak v celotnem obdobju kršitev na vsakem posameznem trgu, bodisi zaradi tega, ker sta bili obe podjetji, vsako na svojem trgu, približno nekje vmes med prvimi in tretjimi gospodarskimi subjekti.

- 92 Ker je bila naloga Komisije, da presodi pomen podjetij na vsakem trgu v relativnem smislu, teh dveh okoliščin, na kateri se sklicuje tožeča stranka, ni mogoče presoditi, ne da bi se upoštevala porazdelitev tržnih deležev. Ta porazdelitev v dveh obravnavanih primerih ni bila primerljiva. Na eni strani je bil položaj prvega gospodarskega subjekta očitno močnejši v primeru kršitve v zvezi z vitaminom B2. Na drugi strani pa je bil v primeru kršitve v zvezi z vitaminom B2 tržni delež družbe BASF (29 %, kot v primeru družbe Daiichi za vitamin B5) bližji deležu tretjega gospodarskega subjekta (12 %) kot deležu prvega gospodarskega subjekta (47 %), 17 oziroma 18 odstotnih točk pa ga ločuje od enega oziroma drugega; nasprotno je bil glede kršitve v zvezi z vitaminom B5, kot je bilo navedeno zgoraj, tržni delež družbe Daiichi (29 %) bližje deležu prvega gospodarskega subjekta (Roche, 36 %) kot deležu tretjega gospodarskega subjekta (BASF, 21 %), 7 oziroma 8 odstotnih točk pa ga ločuje od enega oziroma drugega.
- 93 Zato se, tudi če bi se v okviru uporabe člena 81 ES kršitev načela enakega obravnavanja lahko uveljavljala, čeprav ne gre za primere, kjer so udeleženci istega omejevalnega sporazuma obravnavani različno, ne izkaže, da bi bilo dejstvo, da sta bili tožeča stranka za kršitev v zvezi z vitaminom B5 in družba BASF za kršitev v zvezi z vitaminom B2 različno razvrščeni, objektivno neutemeljeno in torej ne krši navedenega načela.
- 94 Drugi in tretji del tega tožbenega razloga je zato treba zavrniti.
- 95 Ob upoštevanju vseh navedenih ugotovitev je treba prvi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

2. *Drugi tožbeni razlog: le delno izvajanje sporazuma tožeče stranke kot olajševalna okoliščina*

Trditve strank

- 96 Po mnenju tožeče stranke je Komisija kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabila pravo glede na dejansko stanje“ in kršila Smernice s tem, da le delnega izvajanja usklajevalnih sporazumov v zvezi z vitaminov B5 družbe Daiichi ni priznala kot olajševalne okoliščine, ki upravičuje znatno zmanjšanje osnovnega zneska globe (glej točko 18 zgoraj).
- 97 Opozarja, da „dejansko neizvajanje [kršitvenih] sporazumov [in ravnanj]“ v smislu Smernic pomeni olajševalno okoliščino, ki logično pripelje do zmanjšanja globe. Komisija bi namreč vodila dobro politiko, če bi podjetju, ki je v celoti ali delno oviralo omejevalni sporazum, naložila relativno nižjo globo kot podjetju, ki je v celoti spoštovalo pogoje omejevalnega sporazuma in je s tem povzročilo večjo škodo konkurenci.
- 98 Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da je v izjavi, ki jo je prostovoljno poslala Komisiji 9. julija 1999, in v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah izkazala, da je zmanjšala učinke dogovorjenih zvišanj cen predvsem s tem, da jih ni izvajala oziroma je s tem zamujala.
- 99 Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da tudi ni zmanjšala proizvodnje, kot je bilo načrtovano v okviru omejevalnega sporazuma, ampak je redno presejala predvidene realizacije, ki so ji bile dodeljene za Evropo, v večjem obsegu kot družbi Roche ali BASE, s čimer je prispevala k zadovoljitvi povpraševanja kupcev in k zmanjšanju

pritiska na cene. Poleg tega naj bi v nekaj letih izvozila več D-kalcijevega pantotenata (pantotenska kislina v čisti obliki, v nadaljevanju: D-Calpan) v Evropo, kot je v okviru izmenjave informacij znotraj kartela sporočila družbama Roche in BASF.

- 100 Tožeča stranka ugovarja sklepu Komisije iz uvodne izjave 729 Odločbe, da so udeleženci omejevalnega sporazuma količine, ki so jim bile dodeljene, šteli za minimalne količine. Temu sklepu naj bi namreč glede vitamina B5 nasprotovali dokazi, ki jih je tožeča stranka posredovala Komisiji v izjavi z dne 9. julija 1999, ki naj bi izkazovali, da so bile dodeljene količine kvote, ki se jih ni smelo znatno preseči.
- 101 Tretjič, tožeča stranka, da bi podkrepila trditve glede le delnega izvajanja sporazumov in da bi dokazala, da ni poskušala izkoriščati omejevalnega sporazuma v lastno korist, ampak je poskušala omejiti negativne učinke pobud glede obsega in cene, poudarja, da ni imela nobenega neposrednega gospodarskega motiva za udeležbo pri usklajevanju zvezi z vitaminom B5 in da tudi če je pri tem bila udeležena, je bilo to le iz strahu pred povračilnimi ukrepi družbe Roche, ki bi jo lahko poskušala odstraniti s trga tega vitamina. Tožeča stranka namreč navaja, da si ni posebno želela dvigniti cen za D-Calpan. Prvič, bala se je, da bodo proizvajalci premiksov prešli na D-Calpan, ki se uvaža iz Kitajske, ali DL-kalcijev pantotenat (nadomestni izdelek, ki vsebuje do 45 % D-Calpana in se uporablja le v krmi), ki se uvaža iz Japonske ali vzhodne Evrope. Drugič, skrbelo jo je, da bi se oslabila sposobnost neodvisnih proizvajalcev premiksov, da konkurirajo družbama Roche in BASF pri njihovih prodajah premiksov izdelovalcem krme, kar bi pospešilo že obstoječi trend odstranitve iz trga tistih proizvajalcev, ki so bili glavni kupci D-Calpana tožeče stranke, ki se prodaja v Evropi.
- 102 Tožena stranka meni, da je v Odločbi utemeljeno zavrnila, da bi se tožeči stranki priznala uveljavljana olajševalna okoliščina, in se sklicuje na ugotovitve iz uvodnih

izjav 728 in 729 Odločbe (glej točko 18 zgoraj). Dodaja, da Smernice med olajševalnimi okoliščinami naštevajo „dejansko neizvajanje kršitvenih sporazumov“ in opozarja, da ravnanja tožeče stranke v obravnavanem primeru ni mogoče opredeliti kot tako, ker je tožeča stranka – kot je sama priznala – delno izvedla zvišanja cen, ki so bila dogovorjena v okviru omejevalnega sporazuma.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 103 Tožeča stranka s tem tožbenim razlogom zahteva zmanjšanje globe zaradi dejanskega neizvajanja sporazuma, ki pomeni olajševalno okoliščino na podlagi točke 3, druga alineja, Smernic. Sporazume o cenah in količinah naj bi izvajala le delno in si s tem prizadevala zmanjšati njihove učinke iz strahu, da bi njeni kupci – proizvajalci premiksov – prešli na alternativne vire ponudbe ali da bi se zmanjšala njihova sposobnost konkurirati družbama Roche in BASF in bi bila tako izpodrinjena s trga premiksov. Komisija naj bi kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku in Smernice s tem, da je zavrnila zmanjšanje njene globe na tej podlagi.
- 104 V uvodni izjavi 728 Odločbe se je Komisija sklicevala na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 v zadevi Cascades proti Komisiji (T-308/94, Recueil, str. II-925, točka 230), v kateri je Sodišče prve stopnje presodilo, da dejstvo, da podjetje, ki mu je dokazana udeležba v omejevalnem sporazumu glede cene, na trgu ni ravnalo tako, kot se je dogovorilo s konkurenti, nujno ne pomeni okoliščine, ki bi jo bilo treba upoštevati kot olajševalno okoliščino pri določitvi zneska globe, ki ga je treba naložiti.
- 105 Ugotoviti je treba, da je Sodišče prve stopnje v okviru zgoraj navedene sodbe opravilo nadzor nad odločbo Komisije, v kateri ta ni uporabila Smernic, saj je

odločbo izdala pred njihovim sprejetjem, pri čemer pa te od tedaj izrecno predpisujejo, da bi se kot olajševalna okoliščina upoštevalo dejansko neizvajanje kršitvenega sporazuma. Kot je bilo že navedeno v točki 49 zgoraj, se Komisija v skladu z ustaljeno sodno prakso ne sme oddaljiti od pravil, ki si jih je sama določila. Poleg tega lahko dejstvo, da udeleženec omejevalnega sporazuma bolj ali manj popolno izvaja ukrepe, dogovorjene z drugimi udeleženci, če že ne vpliva na obstoj njegove odgovornosti, vpliva na njeno stopnjo in torej na raven sankcije (v tem smislu glej sodbi Sodišča z dne 15. oktobra 2002 v združenih zadevah *Limburgse Vinyl Maatschappij* in drugi proti Komisiji, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, Recueil, str. I-8375, točke od 508 do 510, in z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah *Dansk Rørindustri* in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 145).

- 106 Tako je Komisija s presojo, da ni bila dolžna upoštevati kršitev obveznosti, ki jih je tožeča stranka prevzela v okviru omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5, kot olajševalne okoliščine, kršila Smernice.
- 107 Vendar je Komisija, da bi tožeči stranki zavrnila priznanje zatrjevane olajševalne okoliščine, v Odločbi tudi presodila, da iz spisa ni bilo jasno, ali je tožeča stranka dejansko kršila te obveznosti, ker so se, prvič, stranke omejevalnega sporazuma strinjale glede ciljnih cen in so svoje cene določile tako, da so jih približale dogovorjenim ciljnim cenam, in, drugič, ker so bile dodeljene količine minimalne količine, katerih prekoračitev nikakor ne bi pomenila kršitve sporazumov.
- 108 Če bi se te ugotovitve izkazale kot upoštevne in utemeljene, bi bila kršitev Smernic, ki je ugotovljena v točki 106 zgoraj, brezpredmetna, ker bi bila Komisijina zavrnitev zadevne olajševalne okoliščine v vsakem primeru upravičena glede na same Smernice, saj v obravnavanem primeru ne bi bilo podano, da tožeča stranka dejansko ni izvajala sporazumov.

- 109 V zvezi s tem je treba navesti, prvič, da čeprav drži – kot zatrjuje tožena stranka –, da izvajanje sporazumov o ciljnih cenah nujno ne zahteva, naj se uporabijo točne cene, se je lahko štelo, da so se sporazumi izvajali s tem, da so stranke določile svoje cene tako, da so jih približale dogovorjenemu cilju, pri čemer pa ta trditev sama po sebi ne more izključiti, da je v tem primeru tožeča stranka kršila obveznosti glede cen, ki jih je sklenila z drugimi udeleženci omejevalnega sporazuma, ker iz Odločbe (glej uvodno izjavo 304) izhaja, da so stranke omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 soglasno določile ne le ciljne cene (cena „po ceniku“), ampak tudi najnižje cene.
- 110 Drugič, ugotoviti je treba, da ni iz spisa nikjer razvidno, da so se predvidene realizacije, dodeljene strankam omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5, štete za minimalne količine. Nasprotno, kaže, da so pomenile kvote, ki se jih načeloma ni smelo preseči. Iz Odločbe namreč izhaja, da je bila določitev kvot povezana z razdelitvijo tržnih deležev, izraženih v odstotku, udeležencem omejevalnega sporazuma in da je bil namen teh kvot zagotoviti ohranitev teh tržnih deležev (uvodne izjave 296, 297, od 300 do 302 in 305).
- 111 Ugotovitev Komisije iz točke 107 zgoraj torej očitno ni taka, da bi nanjo lahko oprla svojo zavrnitev priznanja zatrjevane olajševalne okoliščine tožeči stranki.
- 112 Ker je Odločba tako nezakonita, mora Sodišče prve stopnje izvršiti svojo neomejeno pristojnost v smislu člena 229 ES in člena 17 Uredbe št. 17, da ugotovi, ali bi se tožeči stranki zaradi okoliščin, ki jih navaja, morala zmanjšati globa na podlagi dejanskega neizvajanja kršitvenih sporazumov.

- 113 V ta namen Sodišče prve stopnje meni, da je treba preveriti, ali se je tožeča stranka v obdobju, ko je pristopila h kršitvenim sporazumom, dejansko izognila njihovem izvajanju s tem, da se je na trgu obnašala konkurenčno, ali vsaj da je očitno in bistveno kršila obveznosti za izvajanje tega omejevalnega sporazuma, tako da je motila njegovo delovanje.
- 114 V zvezi s tem je treba navesti, da podatki spisa ne dopuščajo pritrdilnega odgovora na to vprašanje.
- 115 Kot ugotavlja tožena stranka, tožeča stranka, prvič, ne trdi, da se je izognila vsakršni dejanski uporabi nezakonitih sporazumov.
- 116 Drugič, ker se tožeča stranka sklicuje na le delno uporabo sporazumov, podatki, ki jih je navedla, niso taki, da bi dokazovali, da se je jasno in bistveno oddaljila od usklajevalnih sporazumov, tako da je motila samo delovanje omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5.
- 117 Glede dejanskega neizvajanja sporazumov o cenah se tožeča stranka sklicuje na naslednje okoliščine:
- a) družba Roche je 5. aprila 1997 objavila več kot 4-odstotno zvišanje cen; cene evropske hčerinske družbe tožeče stranke, družbe Daiichi Pharmaceutical Europe (v nadaljevanju: DPE), pa naj bi začele presegati raven iz aprila 1997 šele julija 1997, pri čemer naj bi se zvišanje celotne cene na raven družbe Roche popolnoma odrazilo v cenah družbe DPE šele od oktobra 1997, to je približno šest mesecev po objavi družbe Roche;

- b) na sestanku z družbama Roche in BASF novembra 1997 ali januarja 1998 naj bi tožeča stranka neuspešno nasprotovala zvišanju cen v Evropi, ki ga je zahtevala družba BASF;

- c) družba BASF je objavila 5-odstotno zvišanje cen 25. februarja 1998; cene družbe DPE pa naj bi se dvignile (za manj kot 5 %) šele maja in naj bi se nato junija znižale na februarsko raven;

- d) tožeča stranka naj ne bi sledila zvišanju cen, ki ga je družba BASF objavila aprila 1998, niti zvišanju cen, ki ga je družba Roche objavila 13. junija 1998;

- e) D-Calpan tožeče stranke naj bi se redno prodajal končnim uporabnikom po nižjih cenah od cen „po ceniku“ in od najnižjih cen, določenih v okviru omejevalnega sporazuma, ker tožeča stranka ni zvišala cen oziroma je s tem omahovala ali zavlačevala ter dajala popuste na objavljene cene; natančneje, cene D-Calpana, ki ga je tožeča stranka prodajala končnim uporabnikom, naj bi bile v povprečju za več kot 10 % nižje od cen „po ceniku“ in nižje od najnižjih cen.

118 Najprej je treba navesti, da ni mogoče upoštevati okoliščine pod (b), na katero se sklicuje v uvodni izjavi 323 Odločbe, ker ta le kaže na to, da je tožeča stranka na sestanku udeležencev omejevalnega sporazuma novembra 1997 ali januarja 1998 izkazala svoje nestrinjanje z zvišanjem cen, ki ga je zahtevala družba BASF, vendar v ničemer ne prejudicira možnega dejanskega ravnanja tožeče stranke na trgu po tem sestanku.

119 Trditev tožeče stranke glede okoliščin, navedenih pod (d), da naj ne bi sledila zvišanju cen, ki ga je družba BASF objavila aprila 1998, nikakor ni dokazana, ker podatki, ki jih je navedla tožeča stranka, Sodišču prve stopnje sploh niso omogočili, da bi ugotovilo tako zvišanje. Napotilo tožeče stranke na točko 103 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah napeljuje na to, da je to zvišanje dejansko tisto, ki ga je objavila družba BASF 25. februarja 1998 in na katero se sklicuje okoliščina, navedena pod (c). Poleg tega iz iste točke obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah izhaja, da je bil namen zvišanja cen, ki ga je družba Roche objavila 13. junija 1998, le udejanjenje in podpora pobudi družbe BASF z dne 25. februarja 1998. Tako je razvidno, da vse okoliščine, navedene pod (c) in (d), navsezadnje vodijo k zelo omejeni prilagoditvi pobudi za zvišanje cen, ki so jo sprejeli drugi udeleženci omejevalnega sporazuma.

120 Čeprav se zdi, da okoliščino, navedeno pod (a), potrjuje preglednica v zvezi s povprečnimi prodajnimi cenami družbe DPE, izračunanimi na mesečni osnovi, za obdobje med letoma 1996 in 1999 (v nadaljevanju: preglednica DPE, ki jo je tožeča stranka vložila v spis te zadeve in predložila v upravnem postopku), njen pomen močno zmanjšujeta dva druga dokumenta, ki ju je tožeča stranka predložila Komisiji in ju vložila v spis, ki se zlasti na četrletni osnovi nanašata na povprečne cene za končne uporabnike, ki jih je sama tožeča stranka uporabljala v Evropi v obdobju kršitev. Ta dokumenta – grafikon, ki prikazuje gibanje povprečnih prodajnih cen družbe Daiichi v Evropi za obdobje od leta 1985 do 1999, in preglednica v zvezi s povprečnimi prodajnimi cenami družbe Daiichi v Evropi, izračunanimi na letni in četrletni osnovi, za obdobje od leta 1991 do 1998 (v nadaljevanju: grafikon Daiichi oziroma preglednica Daiichi) – razkrivata, da je bila raven teh cen izrazito višja od ravni cen družbe DPE, kot to izhaja iz preglednice DPE. Iz grafikona Daiichi je zlasti razvidno, da je povprečna cena tožeče stranke v začetku drugega četrletja leta 1997 znašala 36 nemških mark (DEM), v nasprotju s 32,05 DEM, kot prikazuje preglednica DPE za družbo DPE v istem času. Iz preglednice Daiichi je razvidno, da je bila povprečna cena tožeče stranke v drugem četrletju leta 1997 za 4,3 % višja od njene cene za prejšnje četrletje, kar se zdi popolnoma v skladu z domnevo, da je družba sledila 4-odstotnemu zvišanju cen, ki ga je družba Roche objavila 5. aprila 1997.

121 Ko je bila tožeča stranka na obravnavi pozvana, naj pojasni različno raven teh cen in navede, zakaj je pri preizkusu tega tožbenega razloga primerno, da se sklicuje tako na cene družbe DPE kot na cene družbe Daichi, je izjavila, da je družbi DPE njena matična družba občasno dovolila določeno stopnjo svobode in da bi bilo za odločitev, ali je bilo dokazano delno neizvajanje sporazumov, treba upoštevati cene, ki jih je naložila nadrejena družba, to je sama tožeča stranka. V teh okoliščinah primerjava med cenami, dogovorjenimi v okviru omejevalnega sporazuma, in cenami družbe DPE ne more resnično izražati stopnje uskladitve tožeče stranke s sporazumom o cenah v zvezi z vitaminom B5.

122 Glede okoliščine, navedene pod (e), iz naslednje preglednice, ki jo je predložila tožeča stranka in ji tožena stranka ni ugovarjala, pri čemer so v njej podatki iz uvodnih izjav 304, 323 in 325 Odločbe ter iz grafikona in preglednice družbe Daiichi, izhaja, da so se prodajne cene tožeče stranke v obdobju od oktobra 1991 do konca leta 1994 gibale med 90 in 93 % dogovorjenih najnižjih cen:

Datum	Cena „po ceniku“ za Europo (DEM)	Najnižja cena za Europo (DEM)	Povprečna cena družbe Daiichi za končne uporabnike v Europi (DEM)
1. 10. 1991	29,50	28,50	26,00
1. 4. 1992	32,50	31,00	28,50
1. 4. 1993	36,50	35,00	32,00
1994	39,00	37,50	35,01
1995	40,00	b. p.	35,33
1996	b. p.	b. p.	34,33
1997	43,00	b. p.	36,79
1998	46,00	b. p.	39,98

123 Vendar iz spisa ne izhaja zagotovo, da je bila najnižja cena 37,50 DEM, navedena za leto 1994, povprečna vrednost za vse to leto. Zlasti v smislu uvodne izjave 304

Odločbe ni mogoče izključiti, da ta podatek pomeni le vrednost, ki je bila določena v danem trenutku leta 1994, na primer 1. aprila 1994, na potrditev česar kaže dokument družbe BASFAG 000301, ki je priložen k dopisu družbe BASF Komisiji, z dne 23. junija 1999, tako da je bila povprečna najnižja cena v tem letu lahko nižja od 37,50 DEM. Povprečne prodajne cene tožeče stranke v letu 1994 so torej lahko bile tudi več kot 93 % te povprečne najnižje cene.

- 124 Ugotovljeno odstopanje med prodajnimi cenami tožeče stranke in dogovorjenimi najnižjimi cenami ni bistveno in se v največjem možnem obsegu kaže le za obdobje treh let in treh mesecev, medtem ko je bilo celotno obdobje kršitve osem let (od januarja 1991 do februarja 1999, kot izhaja iz uvodnih izjav 2, od 296 do 300, 312, 620 in 706 Odločbe, in ne od septembra 1991 do februarja 1999, kot je zaradi pisne pomote napačno navedeno v členu 1(2)(f) Odločbe). Iz iste preglednice je dalje razvidno, da je bilo gibanje prodajnih cen tožeče stranke v tem obdobju usklajeno z gibanjem dogovorjenih najnižjih cen in v celotnem obdobju kršitev z gibanjem cen „po ceniku“, in to občutno.
- 125 Drugič, tožeča stranka glede morebitnega dejanskega neizvajanja sporazumov o količinah zatrjuje, da je redno presegala predvidene realizacije, ki so ji bile dodeljene za Evropo, v večjem obsegu kot družbi Roche ali BASF, in da je v več letih izvozila več D-Calpana v Evropo, kot je sporočila družbama Roche in BASF v okviru izmenjav informacij znotraj kartela.
- 126 Glede dejstva, da je prekoračila predvidene realizacije, je treba ugotoviti – s pomočjo naslednje preglednice, ki ji tožena stranka ni ugovarjala in ki jo je tožeča stranka izdelala na podlagi podatkov iz prilog k obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah, in iz dokumentov, ki jih je tožeča stranka predložila Komisiji v upravnem postopku –, da sta družbi Roche in BASF, vsaka zase, pogosto presegali svoje predvidene realizacije in da je bilo prekoračenje tožeče stranke znatno le v obdobju med letoma

1991 in 1993, medtem ko je ravno v letih 1991 in 1992 družba Roche zabeležila svoja največja prekoračenja:

Leta	Predvidena realizacija družbe Daiichi za Evropo*	Prodaja družbe Daiichi za Evropo*	Indeks družbe Daiichi**	Indeks Družbe Roche**	Indeks družbe BASF**
1991	370	411	111 %	114 %	86 %
1992	435	567	130 %	116 %	102 %
1993	470	646	137 %	95 %	104 %
1994	635	670	106 %	87 %	90 %
1995	640	607	95 %	85 %	78 %
1996	550	560	102 %	102 %	121 %
1997	585	606	104 %	110 %	86 %
1998	580	438	78 %	110 %	103 %

*: v milijonih ton.

** : zabeležena prodaja v odstotku posamičnih predvidenih realizacij za Evropo.

127 Še več, podatki, na katere se opira tožeča stranka, se nanašajo na prodajne predvidene realizacije in prodajo na evropski, ne na svetovni ravni. Iz izjav, ki jih je sama tožeča stranka navedla pred Komisijo in so povzete v točki 88 vloge, torej izhaja, da prekoračenja predvidenih realizacij na regionalni ravni niso povzročila težav znotraj omejevalnega sporazuma, kar pa ne bi veljalo, če bi bilo prekoračenje večje od 2 % svetovnih predvidenih realizacij.

128 V zvezi z obvestilom tožeče stranke drugim udeležencem omejevalnega sporazuma v okviru redne izmenjave informacij kot njegovega dela o podatkih, ki podcenjujejo njeno dejansko prodajo v Evropi, ta okoliščina, če bi bila dokazana, ne bi mogla sama po sebi ublažiti škodljivih posledic obravnavanih protikonkurenčnih sporazumov za

potrošnike. Lahko je le pomagala tožeči stranki, da prikrije odstopanja od ravnanja, ki je bilo glede cen in prodajnih količin dogovorjeno v okviru omejevalnega sporazuma, in jih tako nadaljuje.

129 Zato okoliščine, ki jih je tožeča stranka navedla v okviru tega tožbenega razloga, tudi če se jih preuči kot celoto, ne dopuščajo sklepa, da se je jasno in bistveno oddaljila od dogovorov, sklenjenih s člani omejevalnega sporazuma. V vsakem primeru iz nobenega podatka iz spisa ni razvidno, da so te okoliščine v katerem koli trenutku dejansko motile njegovo delovanje.

130 V teh okoliščinah tožeča stranka ne more biti upravičena do zmanjšanja globe zaradi dejanskega neizvajanja kršitvenih sporazumov, tako da je treba njen predlog v tem smislu zavrniti.

3. Tretji tožbeni razlog: uporaba obvestila o ugodni obravnavi

131 Ta tožbeni razlog se nanaša na uporabo obvestila o ugodni obravnavi tožeče stranke (glej točke od 19 do 22 zgoraj) in se deli na štiri dele.

Prvi in drugi del tožbenega razloga: uporaba oddelkov B oziroma C obvestila o ugodni obravnavi

132 S prvim in drugim delom tega tožbenega razloga tožeča stranka zatrjuje, da bi ji Komisija morala priznati popolno imuniteto oziroma vsaj 75-odstotno zmanjšanje

globe na podlagi oddelka B obvestila o ugodni obravnavi oziroma, podredno, od 50- do 75-odstotno zmanjšanje globe na podlagi oddelka C tega obvestila.

Trditve strank

– Prvi del

- ¹³³ S prvim delom tega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da je Komisija kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabila pravo glede na dejansko stanje“ in kršila obvestilo o ugodni obravnavi, s tem da ji ni priznala popolne imunitete oziroma znatnega, od 75- do 100-odstotnega zmanjšanja globe na podlagi oddelka B tega obvestila. Meni namreč, da je izpolnjevala pogoje, navedene v tem oddelku.
- ¹³⁴ Tožeča stranka, natančneje, glede pogoja iz oddelka B(b), ki zahteva, da podjetje „[...] prvo posreduje odločilne dokaze o obstoju omejevalnega sporazuma“, zatrjuje, da takrat, ko je Komisiji posredovala podatke v zvezi z vitaminom B5, ta še ni imela na voljo zadostnih informacij, s katerimi bi se dokazal obstoj kršitve.
- ¹³⁵ Tožeča stranka opozarja, da je Komisija v Odločbi 2001/418/ES z dne 7. junija 2000 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/36.545/F3 – Aminokislina) (UL 2001, L 152, str. 24) presodila, da so dokazi v smislu oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi odločilni, kadar „sami po sebi zadoščajo za ugotovitev obstoja omejevalnega sporazuma“. Da pa bi posamezne dokaze šteli za dokaze kršitve, se morajo po mnenju tožeče stranke nanašati na in

opisovati elemente, ki so sestavni del omejevalnega sporazuma, namreč: identiteto družb in imena ter položaje oseb, ki so sodelovale pri kršitvi; podrobnosti o vsakem stiku med udeleženci ali njihovem sestanku; podrobnosti o predmetu razprav na vsakem sestanku in vse splošne dogovore; osnovno shemo omejevalnega sporazuma ali *modus operandi* (na primer, pogostnost sestankov, obstoj sistemov za nadzor, strukture ali organe, ki nadzorujejo dogovore) in trajanje kršitve.

136 Tožeča stranka ugotavlja, da so dokazi o omejevalnem sporazumu v zvezi z vitaminom B5, ki sta jih družba Roche in BASF predložili pred njeno izjavo z dne 9. julija 1999, vsebovani v dopisu družbe Roche Komisiji z dne 22. junija 1999, ki je bil vložen v upravni spis 24. junija 1999, in v dveh dokumentih družbe BASF, ki sta bila vložena v ta spis 15. oziroma 25. junija 1999. Vendar tožeča stranka meni, da teh dokazov nikakor ni mogoče šteti za odločilne.

137 Tožeča stranka zlasti navaja, da so dokazi, ki jih je družba Roche posredovala 24. junija 1999, vsebovali statistične dokumente za obdobje od leta 1995 do 1998. Ker je zadevna kršitev trajala od januarja 1991 do februarja 1999, se ne bi smelo sklepati, da je s temi dokazi trajanje kršitve dokazano. Prav tako naj ne bi opisovali osnovne sheme omejevalnega sporazuma: nikjer naj se ne bi sklicevali na pobude o usklajenih cenah in naj bi se le nejasno sklicevali na „dogovorjene tržne deleže“, ne da bi posredovali informacije o posameznih sestankih, o kraju, kjer so bili, o datumih ali o udeležencih. Dokazi, ki jih je posredovala družba BASF 15. in 25. junija 1999, so bili po mnenju tožeče stranke neznatno podrobnejši od tistih, ki jih je poslala družba Roche junija 1999, vendar so bili, tako kot ti, nepopolni predvsem glede trajanja kršitve. Iz tega naj bi namreč sledilo, da se je o „sporazumu“ prvič razpravljalo leta 1992 in da so se „dogovori glede Calpana“ zaključili na koncu ali približno ob koncu leta 1998.

- 138 Tožeča stranka navaja, da ni imela dostopa do nekaterih odsekov informacij družbe BASF, ki naj bi vsebovali poslovne skrivnosti. Z ugotovitvijo, da „je zelo malo verjetno, da bi s temi izpuščenimi informacijami dokazi družbe BASF postali ‚odločilni‘“, tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj v okviru ukrepov procesnega vodstva odredi Komisiji, naj Sodišču prve stopnje predloži celotno besedilo dveh zgoraj navedenih dokumentov družbe BASF in potrdi, da zaradi informacij, do katerih tožeča stranka ni imela dostopa, dokazi družbe BASF niso postali odločilni.
- 139 Nasprotno naj bi bili dokazi, ki jih je tožeča stranka 9. julija 1999 predložila Komisiji, odločilni, ker so bili izčrpni in natančni. Zlasti naj bi Komisiji omogočali, da ugotovi zgodovino in sistem omejevalnega sporazuma, osnovno shemo omejevalnega sporazuma, časovno razporeditev in mehanizem prilagoditve sredstev, podrobnosti o sestankih, izvajanje omejevalnega sporazuma od leta 1991 do 1997 in trajanje omejevalnega sporazuma. Odločilnost dokazov, ki jih je posredovala tožeča stranka, naj bi izhajala tudi iz dejstva, da se je Komisija pri opisu kršitve v Odločbi skoraj izključno oprla na njih (sodba Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 v zadevi Weig proti Komisiji, T-317/94, Recueil, str. II-1235, točka 288). Zlasti del Odločbe glede opisa omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 (uvodne izjave od 292 do 329) naj bi se približno dvajsetkrat skliceval na navedbe, izjave in dokumente, ki jih je predložila tožeča stranka, medtem ko naj bi se le dvakrat skliceval na izjave in dokumente, ki jih je predložila družba BASF, in le enkrat na izjavo družbe Roche.
- 140 Tožeča stranka ugotavlja, da Komisija v Odločbi za noben posamezni sankcionirani omejevalni sporazum ni obrazložila odločilnosti dokazov, ki sta jih predložili družbi Roche in BASF. Komisija naj bi namreč izvedla „celostno ugotovitev v zvezi z vlogami družb Roche in BASF za vse različne omejevalne sporazume v zvezi z vitamini“. Glede na ta celostni pristop se zastavlja vprašanje, ali je Komisija pravilno presodila in opredelila dokaze, ki sta jih družbi Roche in BASF posredovali junija 1999, kot odločilne za potrebe dokazovanja kršitve v zvezi z vitaminom B5. V teh okoliščinah tožeča stranka poziva Sodišče prve stopnje, naj ponovno preuči te dokaze in jih primerja s „podrobnimi, popolnimi in prostovoljno danimi“ dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila 9. julija 1999.

- 141 Tožena stranka zanika, da bi bila tožeča stranka lahko ugodno obravnavana na podlagi oddelka B obvestila o ugodni obravnavi, ker ji ni prva posredovala odločilnih dokazov o omejevalnem sporazumu v zvezi z vitaminom B5. Ponavlja trditve iz Odločbe, da sta ji družbi Roche in BASF prvi posredovali odločilne dokaze – namreč informacije o identiteti družb in nekaterih oseb, vpletenih v sporazume, predmetu razprav, osnovnem načrtu omejevalnega sporazuma in trajanju kršitve – in dodaja, da je družba BASF te podatke posredovala 15. in 23. junija 1999, družba Roche pa v dopisu z dne 22. junija 1999.
- 142 Glede predloga tožeče stranke za odreditev ukrepa procesnega vodstva tožena stranka, prvič, navaja, da tožeča stranka že ima na voljo dokumente, katerih predložitve zahteva in ki so ji bili poslani, ko je bilo izdano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, razen podatkov o prodaji, ki jih je poslala družba BASF in so navedeni na strani 4413 upravnega spisa, za katere naj bi Komisija odobrila zaupno obravnavanje. Tožena stranka, drugič, potrjuje, da so bili ti dokumenti odločilni za dokazovanje obstoja omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5.
- 143 Tožeča stranka glede predloga za odreditev ukrepov procesnega vodstva v repliki ugotavlja, da tožena stranka priznava, da ji stran 4413 upravnega spisa zaradi odobrene zaupne obravnave v upravnem postopku ni bila izročena. V zvezi s tem dodaja, da ne želi sama pridobiti kopije te strani, ampak raje predlaga, naj jo tožena stranka predloži Sodišču prve stopnje, da bi lahko to samo presodilo, ali so bile informacije, ki jih vsebuje, posredovane v odgovoru na zahtevo Komisije na podlagi člena 11 Uredbe št. 17 in ali so zaradi njih dokazi, ki jih je predložila družba BASF, postali odločilni v smislu oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi.

– Drugi del

- 144 Če bi Sodišče prve stopnje presodilo, da tožeča stranka ni izpolnila pogojev iz oddelka B(a) obvestila o ugodni obravnavi, tožeča stranka v drugem delu tega

tožbenega razloga navaja, da je Komisija, ker je izpolnila vsaj pogoje, navedene v tem oddelku od (b) do (e), kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, „nepravilno uporabila pravo glede na dejansko stanje“ in kršila obvestilo o ugodni obravnavi, s tem da ji ni bistveno, od 50 do 75 %, zmanjšala globe v okviru oddelka C tega obvestila.

- 145 Tožena stranka opozarja, da tožeča stranka ni mogla izkoristiti oddelka C obvestila o ugodni obravnavi, ker ni prva posredovala odločilnih dokazov o obstoju omejevalnega sporazuma.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 146 Komisija je v obvestilu o ugodni obravnavi določila pogoje, pod katerimi se lahko podjetjem, ki so z njo sodelovala v preiskavi v zvezi z omejevalnim sporazumom, odpusti ali zmanjša globa, ki bi se jim drugače morala naložiti (glej oddelek A(3) obvestila o ugodni obravnavi).
- 147 Kot je navedeno v oddelku E(3) obvestila o ugodni obravnavi, je to ustvarilo legitimna pričakovanja, na katera se lahko zanesejo podjetja, ki želijo Komisijo obvestiti o obstoju omejevalnega sporazuma. Glede na legitimna pričakovanja, ki so jih podjetja, ki želijo sodelovati s Komisijo, lahko razbrala iz tega obvestila, je Komisija torej dolžna slediti obvestilu, kadar v okviru določitve globe, naložene tožeči stranki, presoja njeno sodelovanje (v tem smislu glej sodbi Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi HFB in drugi proti Komisiji, T-9/99, Recueil, str. II-1487, točka 608, in z dne 8. julija 2004 v zadevi Corus UK proti Komisiji, T-48/00, ZOdl., str. II-2325, točki 192 in 193).

148 V skladu z oddelkom B tega obvestila se podjetju „odobri najmanj 75-odstotno zmanjšanje zneska globe, ki bi mu morala biti naložena ob nesodelovanju, ali pa se mu ta globa v celoti odpusti, če:

- a) Komisijo obvesti o tajnem omejevalnem sporazumu, še preden je ta z odločbo uvedla preiskavo proti podjetjem, ki so stranke omejevalnega sporazuma, pod pogojem, da še nima zadostnih informacij, da bi dokazala obstoj domnevnega omejevalnega sporazuma;

- b) je prvo posredovalo odločilne dokaze o obstoju omejevalnega sporazuma;

- c) je najkasneje ob razkritju omejevalnega sporazuma prenehalo sodelovati pri nezakoniti dejavnosti;

- d) Komisiji posreduje vse upoštevne informacije ter vse dokumente in dokaze, ki jih ima v zvezi z omejevalnim sporazumom, in še naprej nepretrgano in v celoti sodeluje ves čas preiskave;

- e) ni prisililo drugega podjetja, da sodeluje pri omejevalnem sporazumu, in ni bilo pobudnik ali ni imelo odločilne vloge pri nezakoniti dejavnosti“.

- 149 V skladu z oddelkom C navedenega obvestila „podjetju, ki izpolnjuje pogoje, navedene [v oddelku B,] od (b) do (e), in ki razkrije tajni omejevalni sporazum, potem ko Komisija z odločbo že uvede preiskavo proti podjetjem, ki so stranke omejevalnega sporazuma, ne da bi se s to preiskavo sploh lahko upravičila uvedba postopka, ki ji sledi sprejetje odločbe, se globa zmanjša za od 50 do 75 %“.
- 150 Podelitev popolne imunitete ali zmanjšanja globe v okviru oddelka B ali C obvestila o ugodni obravnavi torej zahteva zlasti to, da je zadevno podjetje prvo, ki je posredovalo odločilne dokaze o obstoju omejevalnega sporazuma (pogoj, naveden v oddelku B(b)).
- 151 V uvodni izjavi 743, prvi stavek, Odločbe je Komisija presodila, da „[sta] bili družbi Roche in BASF prvi, ki sta ji z dokumenti, poslanimi njenim službam med 2. junijem 1999 in 30. julijem 1999, posredovali odločilne dokaze o obstoju usklajevalnih sporazumov v zvezi s trgi vitaminov B2, B5, C, D3, betakarotena in karatenoidov“. Iz tega je v uvodni izjavi 745, prvi stavek, izpeljala, da je bilo drugim podjetjem tako preprečeno, da izpolnijo ta pogoj.
- 152 Tožeča stranka nasprotno zatrjuje, da je izpolnila ta pogoj. Z izjavo z dne 9. julija 1999 in njenimi prilogami naj bi Komisiji posredovala odločilne dokaze o omejevalnem sporazumu v zvezi z vitaminom B5. Podatkov, ki sta jih družbi BASF in Roche v zvezi s tem omejevalnim sporazumom posredovali pred to izjavo, namreč podatkov, ki jih je družba Roche posredovala z dopisom z dne 22. junija 1999, vpisanim 24. junija 1999, in podatkov, ki jih je družba BASF posredovala z dopisoma z dne 15. in 23. junija 1999 (vpisanima 15. oziroma 25. junija 1999), naj namreč ne bi bilo mogoče opredeliti kot odločilnih.

- 153 Ugotoviti je torej treba, da iz besedila prvega stavka uvodne izjave 743 Odločbe ni jasno razvidno, ali je Komisija presodila, da sta družbi Roche in BASF skupno izpolnjevali pogoj, naveden v oddelku B(b), za vsako omenjeno kršitev, niti ali je pri presoji kršitve v zvezi z vitaminom B5 upoštevala vse dokaze, ki sta ji jih ti podjetji posredovali v navedenem obdobju (med 2. junijem in 30. julijem 1999), vključno s tistimi, ki so bili poslani po izjavi tožeče stranke z dne 9. julija 1999 (zlasti odgovora družbe Roche in BASF z dne 16. julija 1999 na zahtevo za informacije glede, med drugim, vitamina B5, ki jima jo je Komisija poslala 26. maja 1999: glej uvodno izjavo 132 Odločbe).
- 154 Za namene te zadeve in glede na besedilo oddelkov B(b) in C obvestila o ugodni obravnavi, ki zelo občutno oziroma znatno zmanjšanje globe določata le za podjetje, ki je dejansko „prvo“ posredovalo odločilne dokaze (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. junija 2005 v združenih zadevah Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, T-71/03, T-74/03, T-87/03 in T-91/03, ZOdl., str. II-10, točka 365), vendarle ni nujno preučiti vprašanja, ali je Komisija presodila, in če je, ali je to bilo pravilno, da sta obe družbi, Roche in BASF, glede kršitve v zvezi z vitaminom B5 izpolnili pogoj iz oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi.
- 155 Poleg tega dejstvo, da je uvodna izjava 743 Odločbe dvoumna glede dokazov, ki jih je Komisija upoštevala pri presoji v okviru oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi, tožeči stranki ni preprečevalo, da bi ovrednotila utemeljenost te ugotovitve in jo izpodbija pred Sodiščem prve stopnje, prav tako pa Sodišču prve stopnje ne preprečuje, da bi opravilo nadzor nad zakonitostjo te presoje glede na navedbe, uveljavljane v teh delih tožbenega razloga.
- 156 Glede besedne zveze „odločilni dokazi o obstoju omejevalnega sporazuma“ je treba po eni strani ugotoviti – nasprotno s trditvami tožeče stranke –, da ta koncept ne

zajema dokazov, ki sami po sebi zadoščajo za dokazovanje obstoja omejevalnega sporazuma, kar kaže tudi primerjava besedil oddelka B(a) obvestila o ugodni obravnavi, ki posebej vsebuje pridevnik „zadostni“, ki pa ni uporabljen v oddelku B(b) tega obvestila (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo z dne 15. junija 2005 Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točka 362).

157 Po drugi strani pa, čeprav ni potrebno, da so dokazi, navedeni v oddelku B(b) tega obvestila, sami po sebi zadostni za dokazovanje obstoja omejevalnega sporazuma, morajo vseeno biti odločilni za ta namen. Torej ne gre le za namig, v katero smer naj gre preiskava, ki jo mora opraviti Komisija, ampak morajo pomeniti dokaz, ki se lahko neposredno uporabi kot glavni dokaz za odločbo o ugotovitvi kršitve.

158 V tem primeru ni mogoče zanikati, da je tožeča stranka z izjavo z dne 9. julija 1999 posredovala take dokaze o omejevalnem sporazumu v zvezi z vitaminom B5. Ta izjava je vsebovala natančen opis omejevalnega sporazuma s podrobnostmi, med drugim o ustanovitvi in trajanju omejevalnega sporazuma, o njegovih članih in njihovih razlogih za sodelovanje, o njegovih vodilnih načelih (sistem sredstev za razdelitev prodaje, usklajena zvišanja cen, izmenjava informacij) in zelo natančen seznam o številnih stikih in sestankih, ki so potekali v celotnem obdobju kršitve, z navedbo njihovih datumov, krajev, predmetov in imen udeležencev. Prav tako so bili priloženi dokumenti, ki so podrobno in s številčnimi podatki izkazovali predvsem delovanje sistema sredstev in usklajenega zvišanja cen. Kot je tožeča stranka pravilno izpostavila, opis kršitve v zvezi z vitaminom B5 iz Odločbe v bistvenem temelji na podatkih, ki jih je posredovala tožeča stranka.

159 V teh okoliščinah tožeča stranka upravičeno poudarja, da je treba vprašanje, ali je bilo podjetje, ki je prvo posredovalo odločilne dokaze, dejansko družba Roche ali BASF in ne tožeča stranka, razrešiti le na podlagi podatkov, ki sta jih družbi Roche in BASF Komisiji predložili 9. julija 1999. Sama tožena stranka je v odgovoru na tožbo

med drugim pojasnila navedbo iz prvega stavka uvodne izjave 743 Odločbe in zavrnila, da sta prve odločilne dokaze za obstoj omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5 posredovali družba BASF v dopisih z dne 15. in 23. junija 1999 in družba Roche v dopisu z dne 22. junija 1999.

- 160 V zvezi s tem je treba navesti, da bi se podatki, ki jih je družba BASF poslala 25. junija 1999, namreč podatki, poslani z dopisoma z dne 15. in 23. junija 1999, kot to izhaja iz spisa te zadeve, zagotovo lahko šteli za podatke, ki lahko pomenijo glavni dokaz za ugotovitev obstoja omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5, zato v vsakem primeru preprečujejo tožeci stranki, da bi izpolnila pogoj iz oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi.
- 161 Opozoriti je namreč treba, da so iz dopisa z dne 15. junija 1999 poleg udeležencev omejevalnega sporazuma razvidne tudi informacije o določenih sestankih v začetnem obdobju omejevalnega sporazuma, z omembo krajev (Basel in Tokio), kjer so bili ti sestanki, in imen prisotnih. Navedena so imena oseb, vpletenih v nezakonita ravnanja, dejstvo, da so bili sestanki v zvezi z omejevalnim sporazumom vsako četrletje, in splošna vsebina sporazumov (dodelitev kvot, mesečna izmenjava informacij o obsegu prodaje, zvišanje cen), kot obdobje kršitev pa določa obdobje od leta 1992 do konca leta 1998, to je obdobje, ki zajema skoraj celotno obdobje kršitev, kot je ugotovljeno v Odločbi. Poleg tega priloge k dopisu z dne 23. junija 1999 vsebujejo številčne podatke predvsem o kvotah, dodeljenih članom omejevalnega sporazuma za leti 1995 in 1996, ter seznam cen „po ceniku“ in najnižjih cen na dan 1. april 1994, torej podatke, ki utemeljujejo in podpirajo opis nezakonitih ravnanj iz dopisa z dne 15. junija 1999.
- 162 Sklepanja iz točke 160 zgoraj ne more omajati dejstvo, da iz podatkov, ki jih je družba BASF poslala 25. junija 1999, ni razvidno natančno trajanje kršitve, kot je

ugotovljeno v Odločbi, saj pogoj iz oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi ne zahteva, da zadevno podjetje posreduje dokaze o vseh dejstvih, ki jih je Komisija ugotovila v Odločbi. Tega sklepanja tudi ne more omajati dejstvo, da je Komisija bolj uporabila podatke tožeče stranke kot podatke, ki jih je posredovala družba BASF.

- 163 V teh okoliščinah ni treba odrediti toženi stranki, naj v skladu s takim predlogom tožeče stranke predloži stran 4413 ali druge dokumente iz upravnega spisa, niti ne preveriti, ali so se podatki, ki jih je družba Roche posredovala z dopisom z dne 22. junija 1999, ki so bolj skopi od podatkov družbe BASF, lahko opredelili kot odločilni za dokazovanje obstoja omejevalnega sporazuma v zvezi z vitaminom B5, ter je treba sprejeti ugotovitev tožene stranke, da tožeča stranka kljub dejstvu, da je 9. julija 1999 Komisiji posredovala zagotovo obsežnejše, natančnejše in bolj dokumentirane podatke, ni izpolnila pogoja iz oddelka B(b) obvestila o ugodni obravnavi, zaradi česar se zanjo ni mogel uporabiti oddelek B ali C tega obvestila.
- 164 Ker tožeča stranka ni dokazala, da je Komisija s tem, da ji je zavrnila priznanje ene ali druge od teh ugodnosti, kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku ali obvestilo o ugodni obravnavi, je treba prvi in drugi del tega tožbenega razloga zavrniti.

Tretji in četrti del: uporaba oddelka D obvestila o ugodni obravnavi

- 165 S tretjim in četrtnim delom tega tožbenega razloga, ki sta oblikovana podredno, tožeča stranka navaja, da bi ji Komisija v skladu s oddelkom D obvestila o ugodni

obravnavi morala odobriti vsaj 50-odstotno zmanjšanje globe oziroma v vsakem primeru več kot 35-odstotno.

Trditve strank

– Tretji del

¹⁶⁶ Tožeča stranka s tretjim delom trdi, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja, s tem da ji ni za 50 odstotkov zmanjšala globe v skladu z oddelkom D tega obvestila, kot je to storila v primeru družb Roche in BASF, ker meni, da je sodelovala vsaj tako obsežno in prostovoljno kot družbi Roche in BASF, in to na isti stopnji upravnega postopka.

¹⁶⁷ Tožeča stranka opozarja, da je treba v smislu sodb Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 2001 v združenih zadevah Krupp Thyssen Stainless in Acciai speciali Terni proti Komisiji (T-45/98 in T-47/98, Recueil, str. II-3757, točka 245) in v zadevi Acerinox proti Komisiji (T-48/98, Recueil, str. II-3859, točka 139) stopnje sodelovanja zadevnih podjetij šteti za primerljive, če so ta podjetja na isti stopnji upravnega postopka in v podobnih okoliščinah Komisiji posredovala podobne informacije glede dejstev, ki se jim očitajo. V obravnavanem primeru naj bi več dejavnikov izkazovalo, da je bilo sodelovanje tožeče stranke primerljivo, celo obsežnejše, od sodelovanja družbe Roche in družbe BASF: okoliščine, v katerih so se zadevna podjetja obrnila na Komisijo, časovna razporeditev predložitve dokazov, prostovoljnost posredovanja dokazov in „dodana vrednost“ predloženih dokazov.

- 168 Tožena stranka ugovarja, da načelo enakega obravnavanja v tem primeru zahteva, naj se tožeči stranki odobri 50-odstotno zmanjšanje globe v skladu z oddelkom D obvestila o ugodni obravnavi, torej bi jo bilo treba v zvezi s tem obravnavati enako kot družbi Roche in BASF. Predvsem poudarja, da je tožeča stranka več kot mesec dni po družbah Roche in BASF stopila v stik s Komisijo, da bi pokazala svoj namen sodelovanja, in da je dejansko začela sodelovati šele takrat, ko je Komisija že imela odločilne dokaze o omejevalnem sporazumu, ki sta jih posredovali družbi Roche in BASF. Zato tožena stranka ni kršila načela enakega obravnavanja, ko je ravnala v okviru svoje diskrecijske pravice znotraj lestvice zmanjšanja (od 10 do 50 %), določene v oddelku D obvestila o ugodni obravnavi, in tožeči stranki odobrila 35-odstotno zmanjšanje globe.

– Četrty del

- 169 Tožeča stranka s četrty delom tega tožbenega razloga podredneje navaja, da je Komisija kršila obvestilo o ugodni obravnavi in načelo enakega obravnavanja, s tem da ji ni priznala več kot 35-odstotnega zmanjšanja, ker je delovala v skladu s prvo in drugo alineo drugega odstavka oddelka D navedenega obvestila.
- 170 Tožeča stranka v zvezi s tem opozarja, da ji je bilo priznано 35-odstotno zmanjšanje, ker je izpolnjevala pogoje, navedene v oddelku D(2), prva alineja, obvestila o ugodni obravnavi, namreč da je Komisiji, še preden je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, posredovala informacije, dokumente ali druge dokaze, ki so pripomogli k potrditvi obstoja kršitve. Tožeča stranka vseeno pripominja, da Komisija nikjer v Odločbi ni priznala, da je s tem, da ni izpodbijala dejanskega stanja iz obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, tudi ona izpolnila pogoje iz oddelka D(2), druga alineja, navedenega obvestila.

- 171 Iz oddelka D(2) tega obvestila naj bi torej izhajalo, da se prva in druga alineja nanašata na ločene in različne razloge za zmanjšanje zneska globe. V teh okoliščinah dejstvo, da tožeči stranki ni odobrila večjega zmanjšanja ob upoštevanju dejstva, da je izpolnila pogoje iz prve in druge alineje oddelka D(2) obvestila, pomeni njegovo nepravilno uporabo ali pa vsaj kršitev legitimnih pričakovanj, ki jih je ustvarilo to obvestilo.
- 172 Poleg tega naj bi ta zavrnitev Komisije, da tožeči stranki odobri zmanjšanje, ker je delovala v skladu z dvema alineama oddelka D(2) obvestila o ugodni obravnavi, kršila tudi načelo enakega obravnavanja, saj ni v skladu s prakso Komisije. Tožeča stranka v zvezi s tem omenja odločbo British Sugar (točka 46 zgoraj) in Odločbo Komisije 1999/271/ES z dne 9. decembra 1998 v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe ES (IV/34.466 – Grške prevozne ladje) (UL 1999, L 109, str. 24), v kateri naj bi podjetjema British Sugar in Anek zmanjšala globo za 50 % oziroma 45 %, ker sta istočasno izpolnjevali pogoje iz prve in druge alineje oddelka D(2) obvestila o ugodni obravnavi.
- 173 Tožena stranka ugovarja zahtevku tožeče stranke, naj se ji globa na podlagi oddelka D navedenega obvestila zmanjša za več kot 35 %. Meni, da je pri odobrenem 35-odstotnem zmanjšanju upoštevala to, da tožeča stranka ni ugovarjala dejstvom. V Odločbi naj bi bila v uvodni izjavi 754 (glej točko 20 zgoraj) navedena okoliščina, da tožeča stranka ni ugovarjala dejstvom. Pravilna razlaga te uvodne izjave naj bi pokazala, da sta predvideni dve možnosti, prva, da je podjetje prispevalo k ugotovitvi obstoja kršitev in ni izpodbijalo dejanskega stanja, in druga, da ni izpodbijalo dejanskega stanja, ne da bi prispevalo k ugotovitvi obstoja kršitev. Taka razlaga naj bi bila obvezna glede na kontekst stavka in Odločbe kot celote, iz katere naj bi izhajalo, da čeprav nobeno podjetje ni izpodbijalo dejanskega stanja, nekatera izmed njih niso izpolnila pogoja prispevka k ugotovitvi kršitev v zvezi z določenimi vitaminskimi izdelki. Stopnja zmanjšanja, ki je bila priznana družbama Roche in BASF, naj bi potrjevala, da tožeča stranka nepravilno razlaga Odločbo. Če bi bila ta razlaga pravilna, se pri zmanjšanju, priznanemu družbama Roche in BASF, ne bi upoštevalo

tega, da ti nista izpodbijali dejanskega stanja v zvezi s kršitvami, ki so jima bile pripisane, in bi bilo 50-odstotno zmanjšanje, ki ga je Komisija priznala vsaki izmed njiju, nelogično, ker bi jima bilo priznано največje zmanjšanje v okviru oddelka D, tudi če vsi pogoji, navedeni v tem oddelku, ne bi bili izpolnjeni.

- ¹⁷⁴ Tožena stranka naj bi tako v uvodni izjavi 764 preprosto pozabila ponovno omeniti drugo alineo oddelka D, vendar naj bi se besedilo te uvodne izjave na splošno sklicevalo na sodelovanje tožeče stranke s Komisijo.

Presoja Sodišča prve stopnje

- ¹⁷⁵ Oddelek D obvestila o ugodni obravnavi določa:

„1. Podjetju, ki sodeluje, ne da bi bili izpolnjeni vsi pogoji iz [oddelkov] B in C, se znesek globe, ki bi mu moral biti naložen ob nesodelovanju, zmanjša za od 10 do 50 %.

2. To velja predvsem, kadar:

- podjetje pred izdajo obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah Komisiji posreduje informacije, dokumente ali druge dokaze, ki pripomorejo k potrditvi obstoja kršitve,

- podjetje potem, ko je prejelo obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, obvesti Komisijo, da ne izpodbija dejanskega stanja, na katerega Komisija opira svoje obtožbe.“

176 Najprej je treba preučiti vprašnji, ali je bilo – kot zatrjuje tožeča stranka – 35-odstotno zmanjšanje globe, ki ji ga je Komisija priznala na podlagi oddelka D, dodeljeno le na podlagi sodelovanja, predvidenega v prvi alineji odstavka 2 tega oddelka, ali, kot zatrjuje tožena stranka, je bil namen tega zmanjšanja tudi nagraditi tožečo stranko, ker ni izpodbijala dejanskega stanja iz obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, glede na to, da tožena stranka ne zanika, da je tožeča stranka izpolnjevala pogoj iz odstavka 2, druga alineja, tega oddelka. To, da tožeča stranka ni izpodbijala dejanskega stanja iz obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, je dalje jasno razvidno iz vsebine njenega odgovora z dne 2. oktobra 2000 na to obvestilo.

177 Kot je opozorila tožena stranka, iz Odločbe (uvodna izjava 148) dejansko izhaja, da nobeno izmed osmih podjetij, ki so jim bile na podlagi odločbe naložene globe, ni izpodbijalo dejanskega stanja, na katerega je Komisija oprla obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Čeprav uvodna izjava 746 v bistvu povzema celotno besedilo oddelka D obvestila o ugodni obravnavi in čeprav je Komisija izrecno priznala 15-odstotno oziroma 10-odstotno zmanjšanje globe družbama Merck KgaA in Aventis SA na podlagi oddelka D(2), druga alineja, ker nista ugovarjali dejstvu, ki so jima bila očitana glede kršitve v zvezi z vitaminom C oziroma glede kršitve v zvezi z vitaminom D3 (uvodni izjavi 763 in 767), te določbe ni uporabila za tožečo stranko in ji je globo zmanjšala le na podlagi prve alineje oddelka D(2) (uvodna izjava 764).

178 Tožena stranka je v pisanjih skušala pojasniti to opustitev in navedla, da je podjetjem, kadar so sodelovala le tako, da niso ugovarjala dejstvom, globo zmanjšala le na podlagi takega sodelovanja in se je izrecno sklicevala na oddelek D(2), druga alineja, obvestila o ugodni obravnavi, medtem ko je podjetjem, ki so sodelovala tudi v skladu s prvo alinejo tega določila, to so družbe Roche, BASF, Solvay Pharmaceuticals BV, Daiichi, Eisai Co. Ltd in Takeda Chemical Industries Ltd, globo zmanjšala le enkrat, s tem da je združila dve vrsti sodelovanja; vendar naj bi za to zadnje zmanjšanje preprosto pozabila omeniti tudi drugo alinejo. V vsakem primeru naj bi iz konteksta Odločbe jasno izhajalo, da je tožeči stranki zmanjšala globo, ker ji je posredovala informacije in dokumente ter ni ugovarjala dejstvom.

179 Glede tega zadošča ugotovitev, da je Komisija to pojasnilo prvič navedla pred Sodiščem prve stopnje in da se ne pojavlja nikjer v Odločbi, ki jo je sprejel kolegij članov Komisije. Ugotovitev, da tožeča stranka ni ugovarjala dejstvom, bi torej morala navesti v uvodnih izjavah v zvezi s sodelovanjem podjetja, kot je to izrecno storila – razen v uvodni izjavi 148 v zvezi z opisom poteka upravnega postopka – v uvodnih izjavah 752, 753, 763 in 767 glede družb Merck in Aventis (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi ABB Asea Brown Boveri proti Komisiji, T-31/99, Recueil, str. II-1881, točki 242 in 244, in zgoraj navedeno sodbo z dne 29. aprila 2004 v zadevi Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točke od 413 do 415, 439 in 453). V združenih zadevah z uvodno izjavo 754, na katero se sklicuje tožena stranka, je treba ugotoviti, da je glede na njeno besedilo in predvsem uporabo izrazov „in/ali“ ni mogoče razlagati tako, kot da nakazuje, da tožeča stranka ni izpodbijala dejanskega stanja, na katerega je Komisija oprla svoje obtožbe, še toliko bolj zato, ker ta uvodna izjava le sledi uvodnim izjavam Odločbe (od 747 do 753), v katerih je Komisija preučila vrsto sodelovanja vsakega zadevnega podjetja in ki glede tožeče stranke ter v nasprotju s primeroma družb Merck in Aventis ne omenja tega, da dejstev ni izpodbijala.

- 180 Ob upoštevanju uvodnih izjav 749, 750 in 764 Odločbe, ki zadevajo tožečo stranko (glej točko 22 zgoraj), lahko Sodišče prve stopnje ugotovi le, da Komisija za podjetje ni uporabila oddelka D(2), druga alineja, obvestila o ugodni obravnavi, čeprav je tožeča stranka izpolnila pogoje iz tega določila.
- 181 Iz navedenega izhaja, da je Komisija spregledala pomen sodelovanja tožeče stranke pred izdajo Odločbe in je s tem nezakonito zavrnila, da tožeča stranka izkoristi navedeno določilo. Ker je Komisija tako kršila obvestilo o ugodni obravnavi, mora Sodišče prve stopnje izvršiti svojo neomejeno pristojnost in v tem kontekstu zagotoviti varstvo legitimnih pričakovanj, ki jih je tožeča stranka lahko pridobila na podlagi oddelka D tega obvestila.
- 182 Tudi ob upoštevanju obsežnosti sodelovanja tožeče stranke, preden je bilo odposlano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, kot to izhaja iz številnih dokumentov, poslanih Komisiji 9. julija 1999, in iz dejstva, da Odločba vsebuje mnogo naporil na podatke, ki so bili predloženi v okviru tega sodelovanja, in dejstva, da je bilo sodelovanje tožeče stranke prostovoljno in ga ni spodbudilo Komisijino izvrševanje preiskovalnih pooblastil zoper tožečo stranko, Sodišče prve stopnje pri izvrševanju te pristojnosti ugotavlja, da je treba tožeči stranki odobriti dodatno 15-odstotno zmanjšanje globe, kot je bila izračunana pred uporabo obvestila o ugodni obravnavi, ki ga je treba dodati 35-odstotnemu zmanjšanju, ki ga je Komisija že odobrila.
- 183 Ker je tožeča stranka tako upravičena do 50-odstotnega zmanjšanja, namreč do maksimalnega zmanjšanja, predvidenega v okviru oddelka D obvestila o ugodni

obravnavi, ni treba posebej preučiti očitkov, ki jih je tožeča stranka navedla v tretjem in četrtem delu tega tožbenega razloga, in sicer da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja.

- 184 Iz tega sledi, da je končni znesek globe, naložene tožeči stranki, treba zmanjšati na 18 milijonov eurov.

Zaupnost določenih podatkov iz Odločbe

- 185 Navesti je treba, da so v preglednicah iz uvodne izjave 123 objavljene različice Odločbe nekateri podatki glede svetovnega prometa z zadevnim izdelkom v zadnjem celotnem koledarskem letu kršitve in glede tržnih deležev v obdobju kršitev izpuščeni ali nadomeščeni z razponom vrednosti, da bi se zaščitile zaupne informacije. Natančneje, gre za podatke v zvezi s trgi vitaminov A, E, B5, betakarotena in karatenoidov.

- 186 Niti tožeča stranka niti Komisija nista na začetku zahtevali, naj Sodišče prve stopnje zaupno obravnava te podatke.

- 187 Ker člen 17(4) Navodil sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti, sprejetih 3. marca 1994 (UL 1994, L 78, str. 32) in zadnjič spremenjenih 5. junija 2002 (UL 2002, L 160, str. 1), določa, da „[s]e smejo na zahtevo stranke ali po uradni

dolžnosti [...] nekateri podatki izpustiti v objavah v zvezi z zadevo, če obstaja legitimen interes, zato da [...] ti podatki ostanejo zaupni“, je Sodišče prve stopnje na podlagi ukrepov procesnega vodstva pozvalo stranki, naj se opredelita o vprašanju, ali po njunem mnenju še obstaja legitimen interes zato, da podatki iz točke 185 zgoraj še naprej ostanejo zaupni v objavah v zvezi s to zadevo.

188 Tožeča stranka je odgovorila, da v objavah Sodišča prve stopnje o tej zadevi ni več potrebna zaupna obravnava podatkov, ki se nanašajo nanjo, saj so zastareli. Medtem ko se tožena stranka strinja z objavo podatkov v zvezi s tožečo stranko, če ta s tem soglaša, pa navaja, da se nasprotno podatkov v zvezi z drugimi podjetji ne bi smelo razkriti, ker gre za poslovne skrivnosti, in da so ta podjetja zahtevala zaupno obravnavanje glede objave Odločbe.

189 Ker so se zadevni podatki nanašali na obdobja (vse do leta 1998), ki so se iztekla vsaj pred šestimi leti in tudi nimajo strateške vrednosti, je Sodišče prve stopnje ob presoji, da so zdaj zastareli (v tem smislu glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 19. junija 1996 v združenih zadevah NMH Stahlwerke in drugi proti Komisiji, T-134/94, od T-136/94 do T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 in T-157/94, Recueil, str. II-537, točki 25 in 32), odločilo, da jih ni bilo treba zaupno obravnavati v objavah o tej zadevi. Zato so bili določeni podatki v zvezi z trgom vitamina B5, vključno s podatki o drugih podjetjih ter o tožeči stranki, navedeni v poročilu za obravnavo, določeni podatki v zvezi s trgi vitaminov A in E pa so navedeni tudi v tej sodbi, saj pripomorejo k razumevanju sklepanja Sodišča prve stopnje o prvem tožbenemu razlogu te tožbe.

Stroški

- 190 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. V skladu s členom 87(3), prvi pododstavek, istega poslovnika lahko Sodišče prve stopnje stroške razdeli, kadar stranki deloma uspeta.
- 191 Ker tožeča stranka v tej zadevi v pretežnem delu svojih tožbenih predlogov ni uspela, je treba pravično presoditi okoliščine zadeve in odločiti, da tožeča stranka nosi štiri petine svojih stroškov in štiri petine stroškov, ki jih je priglasila Komisija, ta pa nosi petino svojih stroškov in petino stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Globa, naložena tožeči stranki s členom 3(f) Odločbe Komisije 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe**

ES in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Zadeva COMP/E-1/37.512 – Vitamini), se zmanjša na 18.000.000 eurov.

2. **V preostalem delu se tožba zavrne.**

3. **Tožeča stranka nosi štiri petine svojih stroškov in štiri petine stroškov, ki jih je priglasila Komisija, ta pa nosi petino svojih stroškov in petino stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. marca 2006.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

H. Legal

Stvarno kazalo

Dejansko stanje	II - 719
Postopek in predlogi strank	II - 727
Pravno stanje	II - 728
1. Prvi tožbeni razlog: določitev izhodiščnega zneska globe	II - 729
Trditve strank	II - 729
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 734
Uvodne ugotovitve	II - 734
Prvi del	II - 737
Drugi in tretji del	II - 740
2. Drugi tožbeni razlog: le delno izvajanje sporazuma tožeče stranke kot olajševalna okoliščina	II - 749
Trditve strank	II - 749
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 751
3. Tretji tožbeni razlog: uporaba obvestila o ugodni obravnavi	II - 760
Prvi in drugi del tožbenega razloga: uporaba oddelkov B oziroma C obvestila o ugodni obravnavi	II - 760
Trditve strank	II - 761
– Prvi del	II - 761
– Drugi del	II - 764
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 765
	II - 783

Tretji in četrti del: uporaba oddelka D obvestila o ugodni obravnavi	II - 771
Trditve strank	II - 772
– Tretji del	II - 772
– Četrty del	II - 773
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 775
Zaupnost določenih podatkov iz Odločbe	II - 779
Stroški	II - 781